

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [1989 பிப்ரவரி 2]

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 3/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுலாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

(முற்பகல் 11-10)

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. அறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 3/1989) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

7. அரசினர் தனிக் தீர்மானம்.

தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவையைத் தோற்றுவித்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

1989 பிப்ரவரி 20] [மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

“தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கலாம் என்றும், அதற்குரிய சட்டத்தினை, அந்தச் சட்டத்தின் வகைமுறைகளுக்குச் செயல் விளைவு அளிக்கத் தேவைப்படுகிற அரசமைப்பின் திருத்தத்திற்கான வகைமுறைகளையும் மற்றும் நாடாளுமன்றச் சேவையெனக் கருதலாகும் நிறைவுறு, இடைவுறு மற்றும் விளைவுறு வகைமுறைகளையும் உள்ளடக்கியவகையில், இந்திய அரசமைப்பின் 169 ஆம் உறுப்பின் 1 ஆம் கூறின் கீழ் நிறைவேற்றலாம் என்றும் இந்தப் பேரவை தீர்மானிக்கின்றது.”

இந்தத் தீர்மானத்தை அவையின் முன் வைத்து, இதுகுறித்த கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியதற்குப் பிறகு என்னுடைய விளக்க உரையை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. என். வல்லரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த ‘தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கலாம்’ என்ற தீர்மானத்தை நான் சார்ந்திருக்கின்ற தமிழ்நாடு பார்வாட்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்கிறேன்.

* திரு. பொன். விஜயராகவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் நம்முடைய தமிழக முதல் அமைச்சர் அவர்களால் முன் மொழியப்பட்டிருக்கிற ‘தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கலாம்’ என்ற தீர்மானத்தின் கீழ், அந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று நான் சார்ந்திருக்கின்ற தமிழக ஐனதா கட்சியின் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நீண்டகாலமாக நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே பணியாற்றி, தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றத்திலும் அக்கறை காட்டி, பல்வேறு சட்ட முன்வடிவுகளை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை வழங்குகின்ற வாய்ப்பு மேலவையில் இருந்தது. இன்றைக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லை என்று சொன்னாலும் அதை மீண்டும் தோற்றுவிப்பதற்காக இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பொன். விஜயராகவன்] [1939 பிப்ரவரி 20]

நான் இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்றாலும் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு நாடாளுமன்றத்திலே இசைவு அளிக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானமாக இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். ஆனால் அந்த மாமன்றத்திலே ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய 63 உறுப்பினர்களின் அளவுக்கு இருக்கின்ற ஒரு மன்றம்தானா அல்லது வேறுவகையிலே இருக்குமா என்கின்ற பல்வேறு கருத்துக்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 63 அது இருப்பதை மேலும் உயர்த்தலாம் என்ற கருத்து வந்திருக்கிறது. அதுகுறித்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மேலவையினுடைய சிறப்புபற்றி—ஏற்கெனவே நான் பலமுறை விவாதித்திருந்தாலும் கூட—ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகின்ற உறுப்பினர்கள், அவர்களுக்கு என்று ஒரு வயது வரம்பு இருக்கிறது; சில நேரங்களில் என்னைப்போன்ற இளைஞர்கள் பெருமபான்மை வாக்கு பெற்று வந்துவிடுகிறார்கள். வேகமாகச் செயலாற்ற வேண்டும்; வேகமாகப் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தினாலோ என்னவோ வாக்களிப்பவர்கள் இளைஞர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னால் அவர்களும் வேகமாகச் செயலாற்றுகிறார்கள்; இளைமைத் துடிப்புடன் பணியாற்றுகிறார்கள். வேகமாகச் செயல்படும் நேரத்தில் சில கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அரசுத் தரப்பிலிருந்து சில கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. மேலவைக்கு இந்தக் கருத்துக்கள் செல்லுகின்றபோது அங்கே இருக்கின்றவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஏற்று, அந்த வகையிலே சில நேரங்களில் சட்ட முன்வடிவுகள் திருத்தப்படும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. மேலவையிலே கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு தனி நபர் சட்ட முன்வடிவு கூட அரசின் தரப்பிலே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, சட்டமாக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு நல்ல அனுபவம் படைத்தவர்கள் அங்கே இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. பொன். விஜயராகவன்]

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய துணை வேந்தராக இருந்த டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை

The Tamil Nadu Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act

என்று சொல்லக்கூடிய சட்டத்தைச் சட்டமன்ற மேலவையிலே தனி நபர் சட்டமாகக் கொண்டுவந்தபோது அதை அரசும் ஏற்று அந்த வகையில் இன்று சட்டமாக்க முன்வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட மிகப் பெருந்தகையாளர்கள் எல்லாம் அந்த மாமன்றத்திலே இருந்து பணியாற்றி அரசுக்குத் தங்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களை அரசும் ஏற்று வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுபோலவேதான் இப்போது நாம் இந்த மாமன்றத்தைத் தோற்றுவித்தாலும்கூட இந்த மாமன்றத்தினுடைய பழைய அமைப்பின்படி சட்டமன்றப் பேரவையிலிருந்து மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் 21 பேர்கள் என்றும், லோக்கல் அத்தாரிட்டிஸ் என்று சொல்லக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்கள் மற்றும் நகராட்சி மன்றங்களின் மூலம் வரக்கூடிய உறுப்பினர்கள் 21 பேர்கள் என்றும், பட்டதாரிகளின் தொகுதிகளிலிருந்து வருபவர்கள் 6 பேர் என்றும், ஆசிரியர்கள் தொகுதிகளிலிருந்து வருபவர்கள் 6 பேர் என்றும் நியமனம் செய்யப்படுபவர்கள் 9 பேர்கள் என்றும் நிர்ணயித்து அந்த வகையில் அந்த மன்றம் இருந்தது என்று நான் அறிகிறேன். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் மட்டுமல்லாது நியமிக்கப்படுகிறவர்களும் வருகிறபோது உள்ளபடியே அந்த நியமனத்திற்குப் பொருத்தமானவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாடாளுமன்றத்தினுடைய மாநிலங்களவையிலே குடியரசுத் தலைவருக்கு உறுப்பினர்களை நியமிக்கின்ற அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வழங்கப்படுகிறபோது நாடாளுமன்றத்தில் மாநிலங்களவையின் நியமிக்கப்படுகின்ற உறுப்பினர்கள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று 'கௌஸ் அன்ட் ஷக்தர்' புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. பொன். விஜயராகவன்] [1939 பிப்ரவரி 20]

"The Members nominated by the President consist of persons having special knowledge or practical experience in respect of such matters as literature, science, art and social service."

என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இங்கேயும் முன்னாலே சட்டமன்ற மேலவை இருந்தபோது அதிலே 9 பேர்களை நியமிக்கின்ற அதிகாரம் ஆளுநர் அவர்களுக்கு இருந்தது, இப்போது மீண்டும் அந்த அவையை அமைக்கின்றபோது அந்த அதிகாரமும் மீண்டும் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்படி நியமிக்கப்படுகிற அதிகாரம் இருந்தாலுங்கூட அந்த நியமனத்திற்குச் சிபாரிசு செய்வது அமைச்சரவையே என்பது மாபு வழியாக வந்த ஒன்று என்பதை நான் நினைவுபட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே அரசாங்கத்தினுடைய சிபாரிசு இல்லாமல் ஆளுநரால்கூட அங்கே நியமிக்க முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே அப்படி நியமிக்கின்றபோது கட்சி மாச்சர்யங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு ஒவ்வொரு துறையிலேயும் எல்லுநர்களாக உள்ளவர்களை, மிகச் சிறந்த அறிவாளிகளை மட்டுமே நியமிப்பதற்கு நீங்கள் முன்வர வேண்டும். கட்சி மாச்சர்யங்கள் குறுக்கிடக்கூடாது. அப்போதுதான் சுதந்திரமாக, தெளிவாகத் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்கிற வகையில் உரிய பொருத்தத்தை அது குறிக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, இந்த மாமன்றத்தில் நாம் கொண்டு வந்த இந்தத் தீர்மானத்தை நாடாளுமன்றம் ஏற்றுக்கொள்வதான வேண்டும். அப்படி ஏற்றுக்கொண்டு விரைவாக சட்டமன்ற மேலவை இங்கே தோற்றுவிக்கப்பட இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படித் தோற்றுவிக்கப்படுகிறபோது இந்த மன்றத்தின் மூலம் 21 உறுப்பினர்கள் அமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். முதல் முறையாக அது மீண்டும் அமைக்கப்படுகிற காரணத்தால் அந்த மன்றத்திற்கு 21 உறுப்பினர்களை இந்த மன்றத்தின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கிறபோது எல்லாக் கட்சியினரும் உட்கார்ந்து பேசி எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் வாய்ப்பளிச்சுின்ற வகையில் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நாம் பல்வேறு குழுக்களை அமைக்கின்றோம். அப்படி அமைக்கின்றபோது நாம் தேர்தல் நடத்துவதில்லை. ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்ற அளவில் விட்டுக் கொடுக்கிற வகையில் பெருந்தன்மையோடு குழுக்கள் அமைப்பது போல், மீண்டும் அமைய இருக்கின்ற அந்த மாமன்றத்தில் சிறிய

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. பொன். விஜயராகவன்]

கட்சி, பெரிய கட்சி என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் (குறுக்கம்) அதனை அந்தந்தக் கட்சிகள் தீர்மானித்துக்கொள்ளும். அந்த வகையில் அதைப் பெருந்தன்மையாடு அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தை நான் இங்கே சொல்லிக்கொண்டு அந்த வகையில் அந்தச் சிறப்பான மாமன்றத்தை மீண்டும் கொண்டுவருவதற்காக இங்கே கொண்டுவரப்படுகிற தீர்மானத்தை வரவற்று அமைக்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-20)

* திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கலாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று, என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு அளித்திருக்கின்ற தங்களுக்கு நான் முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படி ஒரு நிலைமை, சட்டப் பேரவையில் வந்திருப்பது ஏற்கெனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அதன் தேர்தல் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல, “திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருமானால், மீண்டும் மேலவை கொண்டு வரப்படும்” என்று அறிவித்த அறிவிப்புக்கிணங்க, இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று முதலமைச்சராக அமர்ந்திருக்கின்ற முதல்வர் அவர்களால், இந்தத் தீர்மானம் முன்மொழியப்பட்டிருக்கிறது—கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டினுடைய வரலாற்றில் இப்படி ஒரு நிலைமை இல்லாமலேயே தவிர்த்திருக்கலாம் என்பதையும், ஒரு அரசியல் பாரம்பரியம் மிக்க தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேல்வை, அற்ப காரணங்களைக் காட்டிக் கலைக்கப்பட்டது, ஒரு வேதனையான, ஒரு வெட்கக்கேடான காரியம் என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த, அல்லது கொண்டுவந்திருக்கின்ற முதல்வர் அவர்கள், சென்ற 1986 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 13-ம் தேதி என்று எனக்கு நூபகம், மேலவையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார்கள்.

[திரு. மு. இராமநாதன்] [1332 பிப்ரவரி 20]

அப்போதும் மேலவையிலே அவர்கள் தன்னுடைய வாதத்தை எடுத்து வைக்கும்போது, இந்த மேலவையின் 65 ஆண்டுக்கால பாரம்பரியத்தை, வரலாற்றுப் பெருமைகளை எல்லாம் சுட்டிக் காட்டி, இன்னும் கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டும்—ஒருவேளை அரசியலிலே இருக்கின்ற விருப்பு வெறுப்பு காரணமாக அல்லது மனமாச்சரியம் காரணமாக, இப்படி ஒரு எண்ணம் அன்றிருந்த அரசுக்கு வந்திருக்குமானால், யாரையேனும் குறிவைத்துதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்படுகின்றது என்கின்ற நிலை இருக்குமானால், அதற்குக் காரணம் நான்தான், என்றால்—அதாவது அன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்து இன்று முதல்வராக இருக்கின்றவர் சொன்னார், இந்த தீர்மானம் வருவதற்கு நான்தான் காரணம் என்றால், 'நான் வேண்டுமென்றால் மேலவையிலேயிருந்து ராஜிநாமா செய்துவிட்டுப் போகிறேன், ஆனால் மேலவையைக் கலைக்காதீர்கள்' என்று வாதாடிச் சொன்னார். ஆனால் அன்று அதிகச் செலவு ஆகிறது என்று காரணம் காட்டப்பட்டது. இங்கே கூட இந்த மாமன்றத்திலே பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இவ்வளவு செலவு ஏன் என்று கேட்டார்கள். அன்றைக்கே அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களால் பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மறிப்போனால், மஞ்சிப் போனால் ரூ. 25 லட்சம் மேலவைக்குச் செலவாகிறது. இப்போது இருக்கின்ற கணக்குகள்படி எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, ஒரு உத்தேச மதிப்பாக ரூ. 50 லட்சம் என்று கணக்கிடலாம். ஆனால் தமிழ்நாடு அரசுக்கு வரவேண்டிய ரூ. 100 கோடி வருமானத்தை, சாராய சாம்பாஜியத்தினுடைய சக்கரவர்த்திகள் கொள்ளையடிப்பதற்கும், பஞ்சு போடுவதற்கும் வழிவகுத்துக் கொடுத்த பழைய அரசு இந்த 35 லட்சம் ரூபாயை ஒரு அதிகச் செலவு என்று, ஒரு அற்பக் காரணத்தைக் காட்டி 1986 ஆம் ஆண்டு மேலவையைக் கலைத்தார்கள் என்று சொன்னால், உள்படியே எவ்வளவு வேதனை தரக்கூடிய காரியம் என்பதை இந்த மன்றத்தில் சுட்டிக் காட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் நான் இந்த மாமன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவைக்கு ஒரு சரித்திரப் புகழ் உண்டு. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலுக்கு எப்படி ஒரு வரலாற்றுப் பெருமை உண்டோ, அதுபோன்ற ஒரு பெருமை மிக்கது மேலவை தமிழ்நாடு மேலவை.

1930 பிப்ரவரி 26] [திரு. மு. இராமநாதன்]

இன்னும் இந்த மன்றத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி அமைத்த மூன்று மாகாண சர்க்காரிலே ஒன்று சென்னை மாகாண சர்க்கார், இன்னொன்று வங்காள மாகாணம், பிறிதொன்று பர்பாய் மாகாணம். இந்த 3 மாகாண சர்க்கார் களும் கவுன்சில் என்கின்ற, சட்ட மன்ற மேலவை என்கின்ற அமைப்பின் மூலமாக பரிபாலனம் செய்யப்பட்டன. அதுதான் பழைய வரலாறு. அன்றைக்கு இந்த மூன்று மாகாண லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சில்களிலும், 500-க்கு மேற்பட்ட சமஸ்தானங்களின் சார்பிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இடம் பெறக்கூடிய ஓர் அமைப்பாக மத்திய அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டிருந்த நிலை இருந்தது. அன்று பிரிட்டிஷ் சர்க்காரில் இருந்த மத்திய அமைப்பைப் பற்றிய வாலாற்றுக் குறிப்பை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அந்த முறையில் இருந்த மத்திய சர்க்கார் இம்பீரியல் லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சில் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் கடந்த காலத்தில் பர்பாய் மாகாண அரசாங்கமோ அல்லது வங்காள மாகாண அரசாங்கமோ ஒரு பெருமைமிக்க பாரம்பரியத்தை உருவாக்கவில்லை. அப்படி நான் சொல்வதால் பிற மாகாணங்களில் இருந்தவர்களைக் குறை கூறுவதாய் யாரும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. என் நோக்கமும் அதுவல்ல. ஆனால் சென்னை மாதகரத்தினுடைய வரலாற்றைப் பார்த்தால் 1918 அல்லது 1919-லே மாண்டேசு செம்ஸ்போர்ட் தூதுக்குழு இங்கே வந்தது. 1921 ஆம் ஆண்டில் அதிகாரப் பூர்வமாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சில் உருவானது. அதுவரையில் லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சில் என்கிற அமைப்பு 47 பேரைக் கொண்ட சவுன்சிலாக இருந்தது. ஆனால் தேர்தல் வந்தபோது 65 உறுப்பினர்கள் பொதுக் தொகுதியில், தேர்தல் மூலம் 33 உறுப்பினர்கள், தனிக் தொகுதி என்கின்ற நிலையில் 34 உறுப்பினர்கள், நியமனம் என்கின்ற நிலையில் 132 பேராக இந்தக் கவுன்சில் அமைந்தது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பெருமைமிக்க இந்தக் கவுன்சில், வரலாற்றுச் சிறப்பமிக்க இந்தக் கவுன்சில், அதாவது இந்த மேலவை ஏன் திடீரென்று கலைக்கப்பட்டது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு எந்த முகாந்திரமும் இல்லை. பாரம்பரியம் மிக்க மேலவையை கலைக்கிறார்களே கடாது என்பதற்கு நான் சொல்லும் காரணம், மாண்டேசு தேசிய குரந்திரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் நன்றாக ஒன்றை அறிவார்கள். கலைக்கப்பட்ட மேலவையிலேதான் சர்க்காவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் இடம் பெற்றிருந்தார். கலைக்கப்பட்ட

[திரு. மு. இராமநாதன்] [1969 பெப்ரவரி 29]

மேலவையிலேதான் தியாகு சத்தியமூர்த்தி இடம் பெற்றிருந்தார். கலைக்கப்பட்ட மேலவையிலேதான் சீனிவாச சாஸ்திரி இடம் பெற்றிருந்தார். ஏன், எங்களை எல்லாம் ஆளாக்கிய, எண்ணத்தாலும், செயலாலும், சிந்தனையாலும், சொல்லாலும் சாதனை படைத்த, தமிழ் பேரும் சூலத்திற்கு பெருமை தேடித் தந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இடம் பெற்றிருந்ததும் கலைக்கப்பட்ட இந்த மேலவையில்தான். இதே மேலவையில்தான் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல மிகப் பெரிய மேதை டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார், பொருளாதார மேதை டாக்டர் பி. நடராஜன் போன்றவர்கள் எல்லாம் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். சிறப்புமிக்க ஒன்றாக இந்த மேலவை அன்றைக்கு இருந்தது. அன்றைக்கு எங்கள் தலைவர் அவர்கள் அங்கே எதிர்த்துக்கொண்ட தலைவராக இருந்தபோது குறிப்பிட்டது போல அரசியலில் பல்வேறான எண்ணங்கள், உணர்வுகள் விவாதிக்கின்ற நேரத்தில் மேலோங்கதான் செய்யும். அப்படி. நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் பேரவையில் சற்று சூடு ஏறும். பேரவையில் விவாதம் நடைபெற்று, தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு மேலவைக்கு வந்தபோது அது சற்று பொறுமையாக விவாதிக்கப்பட்டு, நல்லது என, செட்டி என என்று அடிநடை, அறிந்து, மீண்டும் இந்த இந்த விஷயங்களில் பேரவை உறுப்பினர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்ற வகையிலே விவாதித்து யோசனைக் கூறுவது சிறப்புடையது என்று, அன்றைக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட மேலவை குறித்து குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் Cup and Saucer உதாரணம் அன்றைக்கு சொல்லப்பட்டது. சிறப்புமிக்க மேலவையே ஆத்திரத்திலே யாரோ சில பேர் மேலவையில் இடம் பெற வாய்ப்பில்லை என்கிற காரணத்தால், கலைத்துவிட்டார்கள். ஆனால் உரையின்மீது விவாதம் நடைபெற்றபோது எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் ஒரு நடிகையின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு இதுபற்றிப் பேசினார்கள். உடனே இங்கே அமர்த்திருந்த எதிர்த் கட்சிக் கூறுவைத் தலைவர் அவர்கள், எழுந்த ஒரு நடிகையின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு, அவரை ஆனந்தம் கட்சியின் சார்பிலே, அந்த நடிகை இங்கே வராமல் இருந்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள்.

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. மு. இராமநாதன்]

இந்த மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, யார் மன்றத்திலே இடம் பெறுகிறார்கள் என்பதல்ல இதில் இருக்கிற பிரச்சினை. ஆனால் தகுதியுடையவர்கள் இந்த மன்றத்திலே இடம் பெறலாம். தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த எந்த உறுப்பினரும்—ஒரு குறிப்பிட்ட நபிகையினுடைய பெயரைச் சொல்லி, இந்த மன்றத்தில் இடம் பெறக்கூடாது என்று மேலவையில் வாதிடவில்லை, ஆனால் வழக்கு மன்றத்திலே அந்த நபிகையினுடைய பிரச்சினை வந்து, இன்சால்வன்சியில் இருக்கக் கூடிய ஒரு நபிகை, இந்த மன்றத்தில் இருப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்று சொல்லிவிட்ட அதன் காரணமாக அந்த நிலை ஏற்பட்டது.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது 2 கருத்துக்களைச் சொல்பவர்கள். ஒன்று, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக அன்றைக்கு இருந்த இன்றைய முதல்வரவர்கள் உள்ளே வந்ததால்தான் கலைத்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொன்று, இன்னொருத்தர் உள்ளே வர முடியாததால் கலைத்தார்கள் என்று மாற்றி மாற்றிச் சொல்கிறார்கள். இதெல்லாம் நீக்கப்பட்ட விஷயங்கள். இதைத் தொடர்ந்து அனுமதித்தால், நாங்களும் அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டியிருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் குறித்த நோக்கங்களைப் பற்றி அதிகம் பேசாமல், இந்த அவை அமைய வேண்டிய அவசியம் பற்றி அல்லது அவசியமல்ல என்பது பற்றி மாத்திரம் பேசினால் நன்றாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

திரு. மு. இராமநாதன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சிறப்புக்கும், பெருமைக்கும் உரிய, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மேல்வை மீண்டும் வர வேண்டுமென்று, அறிஞர் பெருமக்கள் இடம் பெற வேண்டுமென்ற அறையில் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதை வரவேற்று, ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

பாரம்பரியம் மிக்க மேல்வை என்று குறிப்பிட்டேன். அந்த மேல்வையினுடைய வரலாற்றின் ஒரு கட்டம்தான், ஓர் அங்கம்தான். கடந்த காலத்தில் 1920-லே இருந்து 1937 வரை நீதித் தீர்ப்புப் பொறுப்பிலே இருந்தபோது, கொண்டு வரப்பட்ட பல

[திரு. மு. இராமநாதன்] [1939 டிப்ரவரி 20]

சட்டங்களிலே ஒரு சட்டம்தான், பெண் இனத்தை இழிவுபடுத்தும் தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம். அதைக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணமாக இருந்த, பெண் குலத்தின் தலைவியாக அன்றைக்கு சட்டமன்ற மேலவையிலே துணைத் தலைவியாக பொறுப்பேற்றிருந்த டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி அவர்கள் அந்த மன்றத்திலே இருந்ததை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். பஞ்சமார்கள் என்று ஆதிதிராவிட மக்களை அல்லது சமுதாயத்திலே புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களை அரசாங்கத்தினுடைய கேஜட்டிலே மாபாதகம் செய்வதற்கு அஞ்சாத சண்டாளர்கள் என்ற நிலையில் வைத்திருந்தது. அதை மாற்றி ஆதி திராவிடர்கள் என்று கொண்டு வந்த அந்த சரித்திரம் இந்த மேலவைக்குச் சொந்தம். அதைப்போல கம்யூனல் ஜி.ஓ. என்கின்ற சட்டமும் அன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம்தான். அதுதான் நமக்கு எல்லாம் அடித்தளம். அதை அமைத்தது மேலவை. அப்படிப்பட்ட பெருமைக்குரிய மேலவை மீண்டும் வருவதற்கு இந்த அவையிலே தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பிற மாநிலச் சட்டமன்றங்களிலே, மேலவையினுடைய உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தியிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகவே இப்போது இருக்கும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை 75 ஆக உயர்த்தி, அவர்கள் சட்ட மன்ற மேலவையிலே இடம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற கருத்துச் சிலரால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் இந்தத் தீர்மானத்தோடு இணைந்தது, முதல்வரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்திலே, கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு எல்லோரும் இணைந்து தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, எவ்வளவு வேகத்தோடு இந்த அவை கலைக்கப்பட, டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே தீர்மானம் அங்கீகரிக்கப்பட்டதோ, அதேபோல, அதே வேகத்தில் இந்த மேலவை கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்ற அளவில், டெல்லியிலே நிறைவேறி மேலவை உடனடியாக வருவதற்கு, தேசிய காங்கிரஸ் எகோபித்த ஆதரவைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று, என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற, “தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கலாம்” என்கிற தீர்மானத்தில் எங்க ளுடைய கட்சியின் சார்பில், அதை எதிர்த்து ஒரு சில கருத்துக் களை நான் இங்கே கூற முன்வருகிறேன்.

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

ஏற்கெனவே, நம்முடைய இந்திய நாட்டின் பல்வேறு மாநிலங்களில் இந்த மேலவை அவசியமில்லை என்பதை அனுபவபூர்வமான பல விவாதங்களுக்குப் பின்னாலே, அறிந்து அது நக்கப்பட்டிருக்கிறது—இன்னும் நீக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு அத்தியாவசியமான பல பணிகளுக்கு நமக்கு நிதி அதிகமாகத் தேவைப்படுவது மட்டுமல்லாமல், நாம் செலவழிக்கிற ஒவ்வொரு ரூபாயையும், மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய வகையில் செலவழிப்பதற்கு நமது அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, மேலவையினுடைய பழைய பாரம்பரியத்தைப்பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசினார்கள். நான் அவைகளை எந்த வகையிலும் சூழைத்துப் பேச முன்வரவில்லை. வயது வந்தோர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை என்று இன்றையதினம் வந்ததற்குப் பின்னால் மீண்டும் மேலவை அவசியமில்லை என்று கருதுவதோடு மட்டுமல்லாமல், இது ஒரு மறைமுகமான பிரதிநிதித்துவ சபையாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்னாளில் வயது வந்தவர்களுக்கெல்லாம் வாக்குரிமை இல்லாமல், படித்த சிலருக்கு அல்லது ஆஸ்தியுள்ள சிலருக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை இருந்தபோது, இந்த கவுன்சில்—அந்தக் காலத்திற்குத் தேவை என்ற அடிப்படையில்—அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், இன்றைக்கு மேலவை என்பது அவசியமில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அவ்வாறு அவசியம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் ஒரு கருத்தை முன்வைத்து இங்கே வல்லுநர்களும் அறிஞர்களும் பெருமக்களின் கருத்தைக் கேட்டு, ஒரு சரியான முடிவை அரசு எடுக்க இது உதவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். வல்லுநர்கள் மற்றும் அறிஞர்களின் கருத்தைக் கேட்க இந்த அரசுக்கு வேறு பல வகையான ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றைச் செய்து கொள்ளலாம். ஏற்கெனவே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து கொள்வதற்கான அதிகாரம் இருக்கிறது. சிறந்த வல்லுநர்களை அழைத்துப் பேசுவோ—எந்த ஒரு பிரச்சினையின் மீதும் அவர்களின் கருத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவோ பல்வேறு விதமான வழிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இன்றைக்கு இந்த மேலவை என்பது ஏற்கெனவே பல்வேறு மாநிலங்களில் இல்லாத நிலையில்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1933 பிப்ரவரி 20]

இங்கே மேலவையைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் வேண்டாம் என்று கூறி அதற்கான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டுள்ள இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழுமையாக ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லி அபராமம் என்று கருதுகிறேன்.

“செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்” என்பது நாமறிந்த ஒரு உண்மையாகும். கலைஞர் அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரையில், அவர் எடுக்கிற ஒவ்வொரு முடிவும் வரலாற்றில் இடம் பெறத்தக்க அளவுக்கு ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைத் தோற்றுவிக்கக்கூடியதாகத்தான் அமைந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நாடு மிக நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. ஒரு மகத்தான அநீதியைப் போக்குகின்ற அளவுக்கு, இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானம் வழிவகை காணுகிறது. ஆக, வரலாற்றில் இடம் பெறக்கூடிய ஒரு மகத்தான செயலை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விரைந்து நிறைவேற்ற முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற அளவுக்கு—சரித்திரத்திலே, வரலாற்றிலே இடம் பெறக்கூடிய ஒரு மகத்தான தீர்மானமாக இது அமைய இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

இந்திய நாட்டிலுடைய பாராளுமன்ற ஜனநாயக வரலாற்றின் ஈரவைகள்—பை கேமரல் லெஜிஸ்லேச்சர்ஸ்—என்று சொல்லக்கூடிய இரண்டு அவைகளைக் கொண்ட அவைகள் இருக்கலாம் என்று இந்த நாட்டில் மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவ சபை அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் காலத்திலேயிருந்து ஏனைய மாநிலங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அவை இருந்தது. ஆங்கிலேயன் ஆண்டு கொண்டிருந்த அந்தக் காலத்திலேயே தொடங்கப் பெற்று செயல்பட்டு வந்தது இந்த அவை. நம்முடைய சென்னை மாகாணம் மற்றும் பம்பாய் மாகாணம், வங்காள மாகாணம் ஆகிய மூன்று மாநிலங்களிலேயும் இருந்த மிகப் பெரிய ஜனநாயகத்தின் வித்தகர்கள் ஒன்றுகூடி, ஈரவைகள் இருக்க வேண்டும் என்று முடிவெடுத்ததன் அடிப்படையில்தான் நம்முடைய 3 மாநிலங்களிலும் அவைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

(முற்பகல் 11-40)

அவற்றிற்கு மிகச் சிறப்புக்குரிய காரணங்கள் இருந்தன. அந்த அடிப்படையில்தான் அந்த அவைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. நம் முடைய வரலாற்றில், அது அரசியல் வரலாறாக இருந்தாலும் அல்லது சட்டமன்ற நடைமுறைகளாக இருந்தாலும், நாம் எடுக்கிற ஒவ்வொரு முடிவையும் மக்களுக்கு மிக அதிக அளவிற்குப் பயன்தரக்கூடிய முடிவாக எடுக்க வேண்டும். நம்முடைய பார்வியமெண்ட் ஜனநாயகத்திற்குச் செம்மை சேர்ப்பதற்கு, நம்முடைய ஜனநாயகம் ஆக்கம் பெறுவதற்கு, ஊக்கம் பெறுவதற்கு, மக்களுக்கு அதிலே maximum benefit நிறைவான, அதிகமான பயன்கள் கிடைப்பதற்குச் சிந்திக்க வேண்டும். அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகள் நம்முடைய சட்டமன்ற நடைமுறைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது கூடாது என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் மேலவை ஒழிக்கப்பட்டதற்கு காரணம் என்ன என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கும் போது, துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நாம் அனைவரும் அறிந்துகொள்ள விரும்புவது, நம்முடைய மாநிலத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க, இந்த மாநிலத்தின் பார்வியமெண்ட் ஜனநாயகத்திற்கு ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் மட்டுமல்ல, எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இலக்கணம் வகுத்துத் தரக்கூடிய அல்லது மகத்தான பாரம்பரியமுடைய நம்முடைய மேலவை ஒரே சிந்தனையின் அடிப்படையில், ஒரே காரணத்திற்காக அகற்றப்பட்டதே, அது எந்த அளவிற்கு நியாயம் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாமெல்லோரும் அரசியல்வாதிகள் தான். அரசியல்வாதிகளாக இருக்கிற காரணத்தினால்தான் இன்றைக்குச் சட்டமன்றத்தில் இடம் பெற்றிருக்கிறோம். இது மறுக்க முடியாத உண்மை. ஆனால் மன்றத்தில் செயல்படும் போது நாம் பொதுமக்களுடைய சேவகர்கள் என்று செயல்படும் போது அரசியல் உணர்வுகள் மட்டும் மேலோங்கி நிற்பது நாட்டிற்கு நல்லதல்ல; ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்புடையதல்ல. என்னைப் பொறுத்தவரையில் மேலவை ரத்து செய்யப்பட்டது, மேலவை இல்லாமல் ஆக்கப்பட்டது, எந்த ஒரு காரண காரியமும் இல்லாமல், முறையாகச் சிந்திக்காமல், மேலவை அகற்றப்பட்டதற்குக் காரணம் அரசியல் காரணம் ஒன்றுதான் என்பதை நான் மிகுந்த மனவேதனையோடு சுட்டிக்காட்டக் கூடாமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஏதாவது அதிலே காரணம் குறிப்

[திரு. எம். அப்துல் வத்தீப்] [1939 பிப்ரவரி 20]

பிடப்பட்டிருக்குமானால், தேவையில்லாத செலவை அரசு தவிர்ப்பதற்கு மேலவை அகற்றப்படுகிறது என்று சொல்வதை ஜனநாயகத்தில் ஆர்வம் உடையவர்களால் நிச்சயம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இதனால் கிடைக்கிற பயன்கள், லாபம் என்ன, நஷ்டம் என்ன, லாபம் அதிகமா, நஷ்டம் குறைவா என்று பார்க்கக் கூடிய கடப்பாடு நமக்கு உண்டு. இதற்குச் செலவாகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அந்தச் செலவிற்கு ஏற்ப எவ்வளவு பயன் நாட்டுக்குக் கிடைக்கிறது என்பதை, நம்முடைய ஜனநாயகத்திற்கு எவ்வளவு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கிடைக்கிறது என்பதை, நல்ல ஆலோசனைகள், அரசுக்கு வழிகாட்டுதல்கள் கிடைக்கின்றன என்பதைக் கவனித்துப் பார்க்கிறபோது, அதனால் நமக்குக் கிடைக்கிற பயனைவிட நாம் செலவழிக்கிற பணம் மிகச் சிறியதே என்பதை நாம் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

Advantages. Disadvantages—What are the advantages and disadvantages? The advantages accruing to the people are far-exceeding the disadvantages ; and that too, when, admittedly, as has been pointed out by the previous Government, it is only in order to save money, the Upper House was being removed. That is, the reason that was adduced by the previous Government. I am sorry to say, Mr. Deputy Speaker, it is not a sufficient ground, a valid ground, because, it is seen from the History of this Legislature that the advantages that have been accruing to the people of this State are far-exceeding the disadvantages because of the financial commitment, viz., the financial expenditure that was made by the Government, by the Public Exchequer.

என்ற அளவிற்குத்தான் அதைக் கணித்திருக்க வேண்டும். ஒரு காருக்கு எப்படி ஷாக் அப்சார்பர் தேவையாக இருக்கிறதோ, அதைப்போல மேலவை தேவைப்படுகிறது. ஷாக் அப்சார்பர் என்ன வேலை செய்கிறதோ, ஒரு காரிலே சைலன்சர் என்ன வேலை செய்கிறதோ அதுபோன்ற வேலையை மேலவை செய்யும். இந்த சைலன்சரையும், ஷாக் அப்சார்பரையும் நான் உதாரணமாகச் சொல்வதற்குக் காரணம், அதனுடைய விளைவுகள், அதுனுடைய வேலைகள், இவைகளை எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால், உங்களுக்குத் தெரியும் என்பதற்காகத்தான். இந்த அவை

1989 சிப்ரவரி 20] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

யிலே ஏற்படுகிற வேகங்களை எல்லாம் குறைத்து வேகங்களை வெளியே காட்டாமல் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி, விவேகத் தோடு, பெரியவர்கள் உட்கார்ந்து சிந்திக்கின்ற காரணத்தால் It is called 'Elders House'. Why should you remove the Elders? பெரியவர்களை எல்லாம் அகற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால், அப்போது இளைஞர்கள் எல்லாம் பெரியவர்களாக ஆகமாட்டார்கள்? வயதானவர்களாக ஆகமாட்டார்களா?

The 'Elders House' must be there எனவே ஒரு ஷாக் அப்சார்பரை போல, சைலன்சரைப்போல, வேலை செய்கிற இந்த அப்பர் ஹவுஸ் என்று சொல்லக்கூடிய, பெயரே "அப்பர் ஹவுஸ்", மேல் அவையை, கொஞ்சம் மேலான சிந்தனை உடையவர்கள் எல்லாம் மேலாக இருக்கிற மேலவையை வெறுக்கமாட்டார்கள்

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாம் மேலாக சிந்திப்பார்கள் என்றார்கள், இங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாம் மேலாக சிந்திக்கமாட்டார்களா?

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : அங்கே இருப்பவர்கள் மேலாகவும் சிந்திப்பார்கள், விவேகமாகவும் சிந்திப்பார்கள். இங்கே இருப்பவர்கள் மேலாகவும் சிந்திப்பார்கள், கொஞ்சம் வேகமாகவும் சிந்திப்பார்கள். அது இந்த அவையினுடைய தன்மை. இந்த அவை இப்படித்தான் அமைந்திருக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையினுடைய அவசியத்தைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, இப்படி குறுக்கிடக்கூடாது. உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற காலகட்டத்தில் பதில் சொன்னால் போதுமானது. சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள். (குறுக்கீடு). உங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிற நேரத்தில் உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லலாம். தற்போது குறுக்கிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவையிலே உணர்வுகளும் பிரதிபலிக்க வேண்டும். அதைத் தான் வேகம் என்று சொல்கிறோம். அந்த உணர்வுகள் வேகமாகவும் இருந்திட வேண்டும். உதேநேரத்தில், விவேகமாகவும் திணிவாகவும் வேண்டும். மேலவையிலே விவேகத்தோடு சிந்திக்கின்ற தன்மை அமைந்திருக்கக்கூடியவர்களை, பல்வேறு முறைகளிலே

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1989 பிப்ரவரி 20]

அங்கே இடம் பெறச் செய்கின்றோம். எனவேதான் இதை ஷாக் அப்சார்பரைப் போன்று, சைலன்சரைப் போன்று என்று சொன்னே தவிர,—ஷாக் அப்சார்பர் மற்றும் சைலன்சரும் தேவை தான். ஆனால் நாம் கார் போன்றவர்கள், காரினுடைய பாடி, காரினுடைய என்ஜின் போன்றவர்கள். இதை நான் மறுக்க வில்லை. ஆனால் அந்தக் காரினுடைய என்ஜினிலே ஏற்படுகிற சத்தத்தை, அதிலே ஏற்படுகிற ஷாக்ருகளை, அதிர்ச்சிகளைத் தாங்கிக்கொண்டு, முறைப்படுத்தி, காரை நிதானமாகவும், பத்திரமாகவும், அழைத்துச் செல்லக்கூடிய மகத்தான வேலையைச் செய்யக்கூடியவர்கள்தான் 'எல்டர்ஸ்' என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். எனவேதான் இந்த அவை தேவை என்று நான் சொல்கிறேனே தவிர, பேரவை உறுப்பினர்களுடைய முக்கியத்துவத்தை நான் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொன்னால் நான் கூட இங்கேதான் இருக்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். அர். அவர்களுக்கு நான் மரியாதையோடு தங்கள் வாயிலாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவேதான் ஒரு மகத்தான தீங்கு நடைபெற்றிருக்கிறது, ஒரு மகத்தான கொடுமை நடைபெற்றிருக்கிறது.

I would call it a 'political genocide'. The injustice is being removed by the Hon. the Chief Minister, by introducing this historical resolution in this House and this resolution should go to the Parliament for their consideration. In so far as we are going to decide that this Legislature of Tamil Nadu will continue to be a bi-cameral Legislature, the great injustice that has been done to the Tamil Nadu Legislature is being removed. The 'political genocide' is being exposed to the people — not only the people of this State but the entire country. The Hon. the Chief Minister is not bringing an ordinary resolution. He is going to bring once again the Upper House which is one of the two wings of this Legislature, without which this Legislature is not complete, because we, trace our origin only to the bi-cameral Legislature. It is only out of political vendetta, political consideration that the Upper House was given a go-by. I support this historical decision taken by the Hon. the Chief Minister. I am happy to note that Dr. Kalaignar is going to open one more historical chapter which is going to add life and lustre not only to this Legislature but to the body politic of the entire Tamil Nadu, and I would say, to the entire country. With these words, Mr. Deputy Speaker, I support the resolution whole-heartedly on my behalf and on behalf of the Indian Union Muslim League.

1989 பிப்ரவரி 20]

திரு. குமரி அனந்தன்: தலைவர் அவர்களே, சபாநாயகருடைய தீர்ப்பே 'எல்' என்று போட வேண்டுமென்பது.

(முற்பகல் 11-50)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: லத்தீபே பேசிய காரணத்தால் போடத் தேவையில்லை.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே ஒரே ஒரு முஸ்லீம் லீக்தான் இருக்கிறது. ஆகையால் அந்தத் தேவை ஏற்படவில்லை.

திரு. குமரி அனந்தன்: தலைவர் அவர்களே (குறுக்கீடு) தீர்ப்பு தெளிவாக இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைச் சுவையாக எடுத்துக்கொண்டாலும், மற்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், அப்படிச் சொல்லியாக வேண்டுமென்றார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஒரு பொதுவான தீர்ப்பாக இங்கே அமைந்திருக்கிறது இங்கே அப்படித்தான் அழைக்க வேண்டுமென்று நமது சபாநாயகர் அவர்கள் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 'எல்' என்று போட்டுக் கொள்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. 'எல்' என்று 'மிராக்கெட்டில்' போட்டால் Learned என்கின்ற பொருளும் வரும். அதற்குக் கூச்சப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

திரு. குமரி அனந்தன்: போடுகிற 'எல்' வேறு பொருள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: அவரவருடைய பாரம்பரியம், அவரவருடைய மனோநிலையைப் பொறுத்து, பொருள்கள் மாறுகின்றன. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு பொருள்படுவது அவருடைய மனோபாவம், அவருடைய பாரம்பரியத்திற்கு ஏற்ப அமையும் எனத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1989 பிப்ரவரி 20]

திரு. குமரி அனந்தன்: தலைவர் அவர்களே, தயவுசெய்து, பாரம்பரியம் என்ற சொல் எல்லாம் இங்கே பேசப்படுகிறது. 'எல்' என்ற சொல்லுக்கு பொருள் பல உண்டு என்று சொல்லுகின்றபோது, பலர் பார்வையிலே 'பிரேக்கெட்' டிலே போடுகின்ற போது, அந்த 'எல்' தான் வரும் என்று சொன்னேனே தவிர, பொதுவாக நடைமுறையில் காரை ஓட்டுகின்றவர்கள் 'எல்' என்று போட்டால் என்ன என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, யாரையும் நான் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல், நானும் ஒன்றைச் சொன்னேன். அவ்வளவுதான். இதிலே பாரம்பரிய சிறப்புகள் எதுவும் வரவில்லை என்பதையும், வழக்கத்திலே இருப்பதுதான் சொல்லப்பட்டது என்பதையும் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: அது மட்டுமல்ல (குறுக்கீடு) மாரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த மாரிக்கும் பொருள் உண்டு. மாரி என்பது நாட்டுக்குப் பரவிய தருகின்ற ஒன்று. நான் சொன்னது கார்தான். 'பேகார்' அல்ல. 'பேகார்' என்றால் வீணானது. அது அவருக்குத் தெரியும். நான் 'கார்' தானே தவிர. 'பேகார்' அல்ல. நான் எல்லா வகையிலும் 'கார்' என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி: 'எல்' என்பதற்கு Legal என்று கூட பொருள் உண்டு. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவுசெய்து உறுப்பினர் அவர்களைப் பேச விடுங்கள்.

* திரு. கோ. புவராகன்: மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், இந்த மன்றத்திலே சட்டமன்ற மேலவையைத் திரும்பவும் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் பாரம்பரியத்தைப் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். அழிந்துவிட்ட பாரம்பரியத்தை நமக்கு பெற்றுத் தருவதற்காக இந்தப் பெருமை மிக்க தீர்மானத்தை இந்தச் சபை கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதை நாம் பெருமையாக ஏற்றுக்கொள்வோம். விரைவிலே நிறைவேற்றுவோம். நிறைவேற்றுகிறபொழுது, அதிலே ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1939 பிப்ரவரி 20] [திரு. கோ. பூவராகன்]

இது ஏதோ ஒரு காழ்ப்புணர்ச்சியினாலே ஒருவர் இந்த மன்றத்திலே இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லப்பட்ட காரணம். செலவினத்தைக் குறைப்பதற்காக இந்த மன்றத்தை நாங்கள் எடுத்து விடுகின்றோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொன்னவர்கள் சமீபத்திலே ஒரு ஆண்டிற்கு முன்னாலே ஒரு இலாக்காவிலே தேவையில்லாத ஒரு அதிகாரியை நியமித்து, அந்த அதிகாரிக்காக ரூ. 10 இலட்சத்தைச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். நான் இதை எல்லாம் நிதிநிலை அறிக்கை வரும்போது எடுத்து வைக்கலாம் என்று நினைத்தேன் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அன்றையதினம் இது கொண்டுவரப்படவில்லை. ஏதோ ஒருவர் மீது இருக்கின்ற காழ்ப்புணர்ச்சியினாலே இதைக் கொண்டுவந்து இந்த மன்றத்தை எடுத்துவிட்டார்கள். ஒருவர் மீது நமக்குக் காழ்ப்புணர்ச்சி இருக்கின்றபோது அந்தப் பெருமை மிக்க மன்றத்தை அதற்காக அழித்துவிடக்கூடாது. எனவே, அந்தப் பெருமையை இங்கே பெற்றுத் தரவேண்டுமென்பதற்காக முதல்வர் அவர்கள் எடுத்திருக்கின்ற முயற்சிக்கு என்னுடைய பாராட்டையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் இந்த மன்றத்திலே 63 உறுப்பினர்கள் இருப்பார்கள். அதிலே 21 பேர் இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகவும், அடுத்த 9 பேர் ஆளுநரின் நியமனத்தின் மூலமாகவும், 6 பேர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். 6 பேர் சட்ட, ஆசிரியர்கள், பட்டதாரிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற அளவிலே இப்படி 63 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். நாம் நினைத்தால் அதை 78 ஆக்கூட ஆக்க முடியும், செய்ய முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை நம்முடைய முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ஏற்கனவே பாராளுமன்றத்திலே இருக்கிற நம்முடைய உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறது. காரணம் ஜனத்தொகை குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லி, குறைத்து விட்டார்கள். அதேபோல இம்மாதிரி மன்றத்தில் கூட இருக்கிற உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நீண்ட நாள் கோரிக்கை இருக்கிறது. ஏனென்றால் சில தொகுதிகளைப் பார்க்கிறபோது இன்றையதினம் 34½ லட்சம் வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம் எல்லாத் தொகுதிகளிலேயும் 1½ லட்சம், 1¾ லட்சம், 2 லட்சம் என்று வாக்க

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1989 பிப்ரவரி 20]

காளர்கள் அதிகரித்திருக்கின்றனர். நிறைய அளவிலே திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன. பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை இன்றையதினம் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே பல திட்டங்களின் மூலமாகச் செலவிட இருக்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கிறபோது ஒரு சிறிய தொகை மேலவையை அமைப்பதற்காக ஆகும் என்கிறபோது அந்தத் தொகையை நாம் பெருமையாக ஏற்று, செலவிட்டு அந்த நல்ல ஆலோசனைகளைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இதிலே யாரை நியமிப்பது, யாரை எல்லாம் போடுவது, எப்படி எல்லாம் போடுவார்கள் என்றெல்லாம் முன்கூட்டியே சொன்னார்கள்.

அதை அமைக்கின்றபோது நன்றாக அறிந்த, தெரிந்த, சிறந்த அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், நல்ல துறைகளிலே நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்லக்கூடியவர்கள், இந்த அரசாங்கத்திற்கு நல்ல முறையிலே நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லும்படி அவர்களை நியமிப்பார்கள் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதேபோல அம்மாமன்றத்திற்குத் தேர்ந்து எடுக்கிறபோது பல நாட்களாக இருக்கிற முறை ஒன்று உண்டு. ஆசிரியர்கள் வாயிலாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்களுக்கு, பட்டதாரிகள் வாயிலாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்களுக்கு, யார் வேண்டுமானாலும் அதற்கு தேர்தலிலே நிற்கக் கூடாது. பட்டதாரிகளாக இருக்கிறவர்களை மட்டும் அந்தத் தொகுதியிலே நிறுத்த வேண்டும். பட்டதாரிகள் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். அதேபோல ஆசிரியர்களாக இருக்கிறவர்கள் மட்டும், ஓய்வு பெற்றவர்களோ அல்லது ஆசிரியர் பணியிலே இருந்து விடுவிக்கப் பெற்று வருகிறவர்களோ மட்டும் நிற்க வேண்டும் என்பது ஒரு நியதியாக வர வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

அதோடு எனக்கு முன்னாலே பேசிய மான்டிமிசு உறுப்பினர் திரு. விஜயராகவன் அவர்கள் சொன்னார்கள், எப்படி இருந்தாலும் அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள்தான், ஆலோசனையாகச் சொல்லப்பட்டு அவர்கள் வாயிலாக இந்த உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்று. இது ஒரு மரபாகத்தான் இருக்கிறது. ஏனென்றால் வருகிற ஆளுநர்கள் வெளி மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர் எப்போதும் அரசாங்கத்தினுடைய ஆலோசனைபடிதான் நடக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு வட்டி முறை, பழக்கம் வாடிக்கையாக இருக்கிறது. இதனால்

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. கோ. பூவராகன்]

ஆளுகிற அரசாங்கம் வல்லுநர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒரு பேனல் ஆப் நேமஸ் கொடுக்கிறார்கள். அதிலிருந்து நீங்கள் எல்லோரும் தேர்ந்தெடுத்து எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். அவ்வாறு செய்வதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை. அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சமயத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முன்பட்டியிலே இவ்வாறு எல்லாம் செய்வார்கள், செய்யமாட்டார்கள் என்று சொல்லாமல் நல்லதையே செய்வார்கள் என்று நல்ல நிலையில் எடுத்துக்கொண்டு நல்லதையே நினைக்க வேண்டும், நல்லதே நடக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

இந்த மன்றம் வேண்டாம் என்று நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை, மிக விரைவில் விரைந்து பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றி, அதை வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்திலே எதிர்க் கட்சியினுடைய வரிசையிலே அமர்த்திருக்கிற இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர்திரு. கருப்பையா மூப்பனார் அவர்கள் இங்கு வந்திருப்பது வா வேற்கத்தக்கது. ஏனென்றால் இங்கே நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை—விரைவிலே பாராளுமன்றம் நடக்க இருக்கிறது—அந்தப் பாராளுமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, விரைவிலே இந்த மன்றம் அமைவதற்கு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் ஒத்தாசையும் இருக்கும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். அவர்களும் தேர்தல் சமயத்தில் நாங்கள் வந்தால் மேலவை வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில்கூட ஆதரித்துப் பேசுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்த மன்றத்திலே நிறைய யோசனைகள் சொல்ல தற்குப் பல குழுக்களை அமைப்பு நிலையில் ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம், ஆனால் அந்த மேலவை வேண்டாம் என்று. அது அவர்களுடைய கருத்து. நாம் பார்க்கின்றோம். தமிழ் வளர்ச்சிக்குக் கூட நிறைய குழுக்கள். இப்படி குழு, குழு என்று போட்டுக் கொண்டே இருக்கலாம். குழு என்று சொன்னால் நிறைய சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். அந்தக் குழுவினால் ஏற்படு

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1989 பிப்ரவரி 20]

கின்ற பலனைவிட இந்த மேலவையினால் ஏற்படுகின்ற பலன் நிறைய உண்டு. குறைந்த செலவிலே நிறைய பெருமைமிக்க காரியங்களை இந்த அரசாங்கம் பெறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகவே மேலவையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலவையைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய இந்தத் தீர்மானத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கு நன்றி சொல்கிறேன். அரசியல் சட்டப் பிரிவு 164-ன்கீழ் Clause 2, The Council of Ministers shall be collectively responsible to the Legislative Assembly of the State.

நம்முடைய இந்திய அரசியல் சட்ட அமைப்பின்படி அமைச்சரவை பதில் சொல்ல வேண்டிய இடம் இந்த மன்றம்தான். நீங்கள் ஏன் இன்னொரு மன்றத்தினைத் தோற்றுவித்து அங்கேயும் போய் பதில் சொல்லி கஷ்டப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். 164—பிரிவு 2-ஐ நான் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

The Council of Ministers shall be collectively responsible to the Legislative Assembly of the State.

கௌன்சில் என்று போடப்படவில்லை. அடுத்ததும் சொல்கிறேன்.

The Cabinet is responsible to the Legislative Assembly. The Council of Ministers are responsible and accountable to this House.

நீங்கள் கணக்கு கொடுக்க வேண்டிய இடம் இங்கேதான். இதுதான் மக்கள் சபை, மக்கள் மன்றம். நீங்கள் வெளியிலே சொல்கிறீர்களே—மக்கள் மன்றம், இதுதான். திரு. லத்திப் அவர்கள் பேசும்போது லெஜிஸ்லேச்சர் என்றால் கௌன்சில் வந்தால்தான் கம்பீரீட் என்று ஒரு வார்த்தை சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டம் பிரிவு 163-ன்படி.

There shall be a Legislature

என்று சொல்லி, கௌன்சில் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும் என்று அதில் எழுதப்படவில்லை. (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை. கீழே இருக்கிறது. நான் படிக்கிறேன்.

1959 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

For every State there shall be a Legislature which shall consist of the Governor and in the States of

பேர் போட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே வேண்டும் என்றால் வைத்துக் கொள்ளலாம், வேண்டாம் என்றால் எடுத்து விடலாம், ஆனால் பாராளுமன்றம் அப்படி அல்ல. அரசியல் சட்டப் பிரிவு 79

There shall be a Parliament for the Union which shall consist of the President and two Houses.

அங்கேதான் கம்ப்ளீட்டாக இரண்டும் வேண்டும். அது இல்லா விட்டால் “கம்ப்ளீட்” என்ற வார்த்தை இங்கே தேவையில்லை.

Vote on Account

அடுத்து அரசியல் சட்டப்பிரிவு 216—

எடுக்கக்கூடிய அளவு இங்கேதான். நீங்கள் ஆண்டிற்கு ஆகக் கூடிய செலவை இங்கேதான் கேட்கின்றீர்கள். அங்கே கேட்பது கிடையாது. இந்த அவைதான் அனுமதி வழங்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) வோட் ஆன் அக்கவுண்ட்—

Article 206, Clause 1, Vote on Account—Votes of credit and exceptional grants.

எனவே,

Money Bill shall not be introduced in that House—‘shall’

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அவையின் முக்கியத்துவத்தை கருதித்தான் அரசியல் சட்டத்தை எழுதியவர்கள் அதை எழுதியிருக்கிறார்கள். பல்வேறு மாநிலங்களில் இந்த அவை கிடையாது. திரு. லத்திப் பேசும்போது, genocide என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், 1969 என்று எண்ணுகின்றேன். பஞ்சாபில் மேலவையை ஒழித்தார்கள். அவர்கள் genocide பண்ணியதாகச் சொல்ல முடியாது. 1970-வது ஆண்டு மேற்கு வங்கத்தில் மேலவையைச் கலைத்தார்கள், அப்படிச் சொல்ல முடியாது; தேவை என்றால் வைத்துக்கொள்ளலாம் தேவையில்லையென்றால் எடுத்துவிடலாம். அதுதான் இந்தத் தீர்மானம்.

இன்றைக்கும் வேண்டுமெனில் நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம். பிறகு கொஞ்ச காலம் கழித்து, ‘House of Elders’ என்று சொல்கிறோமே, நாம் என்ன அறுபது வயதைத் தாண்டியா அங்கே நியமித்தோம்? எனக்குத் தெரிந்த சில நண்பர்கள், இளைஞர்கள்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1989 பிப்ரவரி 20]

அங்கே இருந்தார்கள். ஆகவே, அந்த அவையின் கருத்து அமைச்சரவைக்குத் தேவை என்று கருதுவீர்களேயானால், இந்த அவையிலே இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான உறுப்பினர்கள் வேண்டும் என்று சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்குக் கேட்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Thiru M. ABDUL LATHEEF : Mr. Deputy Speaker, Sir. in order to set right the record, I would submit that my observations were only with reference to the bi-cameral legislature and it is for a particular legislature elected by the people to decide whether the other House should be there in existence or not. But, once it is accepted and once it is approved by the representative body of the people, it is a 'must' that the Government is answerable not only to the Lower House but also the Upper House ; that the lower House has certain advantages over the Upper House ; that is there which is incorporated in the Constitution with particular reference to the Finance Bill. The Finance Bill can emanate only from the Lower House and not from the Upper House. But any Bill other than the Finance Bill can emanate from either of the two Houses. Therefore, once we accept that there should be a bi-cameral legislature, the importance of lower House is only in so far as the Finance Bill is concerned. I do not dispute that idea.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: திரு. லக்ஷீப் அவர்கள் ஆர்ட்டிகிள் 164—சினாஸ்-2-ஐப் படிக்கப்பட்ட கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“The Council of Ministers shall be collectively responsible to the Legislative Assembly of the State.”

ஆகவே, இங்கேதான் . . .

Thiru M. ABDUL LATHEEF : There are some misgivings about the constitutional provisions. I know that my Honourable friend, learned colleague Thiru P. H. Pandian is well trained in the constitutional law. But at the same time, the implications of the various provisions of the Constitution should be brought forth to this House. What I submit is, that the Ministry is collectively responsible to the Legislative Assembly. There is no dispute about that. But at the same time wherever the State Legislature approves the existence of a bi-cameral legislature, so far as the responsibility and accountability are concerned, there is no doubt about the fact that this Government is answerable and accountable to the lower House. But at the same time, I would like to pose one question. Suppose a Bill other than the Finance Bill, is defeated in the Upper House, then what will happen?

1969 பிப்ரவரி 20] [Thiru M. Abdul Latheef]

It should be brought back to the lower House. That is why I submitted that it provides a device in the same way as a shock absorber and the correctives provide. I was very very careful in using that word. Therefore, there should not be any misgiving. I state, I still reiterate that this Government is answerable and accountable only to the lower House but at the same time, the constitutional competency, the constitutional importance of the Upper House in the State where the bi-cameral legislature is the order of the day, cannot be belittled. What I was submitting is that a great custom, a great convention and a great tradition should not have been given good-bye.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: அரசியல் சட்டத்தில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—

“The Council of Ministers shall be collectively responsible to the Legislative Assembly of the State.” ஆகவே, விளக்கம் அல்ல. இதற்கு விளக்கமே வேண்டாம்.

(பிற்பகல் 12-10)

அதில் அப்படியே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மேலவையைப் பொறுத்தவரையில்

Thiru M. ABDUL LATHEEF: For every law there is what is called the substantive part and the procedural part. Both are important. Indian Penal Code is important. Criminal Procedure Code is also important. I have been submitting about the procedural part of the Legislature. In the procedural law, the Upper House has the same constitutional importance as the Lower House, in matters other than the Financial matters.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: இதற்கு வேறு விதமாகச் சொல் கிறேன்.

Council is a creation of the Assembly. We are the creators. கவுன்சிலை நாம்தான் உருவாக்கலாம், எடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ‘கிரியேட்’ செய்வதற்கு அதிகாரம் உண்டா? இல்லையா என்பதுதான் பிரச்சினை. மேலவை தேவைப்படுகிறது, தேவைப்பட்டால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அரசியல் சட்டம் இடம் கொடுப்பதால் உங்களுடைய விளக்கங்களைச் சுருக்கிக் கொள்ளலாம்.

[1989 பிப்ரவரி 20]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்:

May 1 submit one thing. The Hon'ble Member submits that the Upper House is a creation of the Lower House. That also is to be disputed.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மேலவையை ஏற்படுத்த அரசியல் சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்:

May I submit one thing? The Council is created only by the Parliament as per the Constitutional provisions. This House has only a recommendatory power. That is all. That is why a Resolution has been introduced, asking the Parliament to re-introduce the Upper House. Parliament is the only body which is constitutionally competent to create the Upper House. We have got only a recommendatory power. Therefore

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,
Assembly is the creation of the Constitution.

அரசியல் சட்டம் இந்த அவையை உருவாக்கியிருக்கிறது. நாம் அவர்களை உருவாக்குகிறோம். ரெக்மண்டேஷன் தேவைப்படுகிறது. ரெக்மண்டேஷன் இல்லையென்றால், அவர்கள் கொடுக்க முடியாது. அதற்கு ஒப்பாக, திரு. லத்தீப் சொன்னதால் சொல்லுகிறேன். அரசியல் சட்டம் பிரிவு 239 (ஏ)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் என்ன சொல்ல வருகின்றீர்கள்?

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: அதாவது எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட்டு கடைசியில் நான் கோர்ட்டில் இப்படித்தான் பேசுவது வழக்கம்; கடைசியில் இதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று.

Parliament may, by law, create any of the Union Territories — Goa, Diu Daman, Mizoram, Arunacrala Pradesh —

அந்தச் சட்டமன்றங்களைத் தோற்றுவித்ததைப்போல; பாராளுமன்றம் அந்தச் சட்டமன்றங்களைச் சட்டம் போட்டு தோற்றுவித்ததைப்போல நாம் இங்கே தீர்மானம் போட்டு மேலவையைத் தோற்றுவிக்கிறோம். ஆகவே, அது இருந்தால்தான் இந்த அமைச்சரவை நல்ல கருத்துக்களைப் பெறமுடியும், அந்த அவை இல்லாவிட்டால் அமைச்சரவை நல்ல கருத்துக்களைப் பெற முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய கூற்றை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அரசியல் கட்சிகள் தேர்தல் நேரத்திலேயே வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது கொஞ்சம் அனுபவம் உள்ளவர்களை, அறிவாளிகளை எல்லாத் துறையிலிருந்தும் வரக்கூடியவர்களுக்கு இடம் கொடுத்துத் தேர்ந்தெடுத்தால் இந்தப் பிரச்சினையே வராது.

ஆகவே, அதை வைத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற நிலைக்குத் தள்ளிவிடாதீர்கள். காழ்ப்புணர்ச்சி என்ற பேச்சு எல்லாம் இந்த வாதத்திலிருந்து எப்படி நீக்கப்பட்டது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலவை ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய அவையாக இருக்குமானால் with great respect யாரும் தவறாக எண்ணிவிடக் கூடாது அந்த அவையில் இருந்தவர்கள், 17 ஆண்டுகளாக இங்கே யிருந்து நாம் நிறைவேற்றி அனுப்பிய சட்ட முன்வடிவுகள், திருத்தங்கள், மசோதாக்கள் ஏதாவது நிறைவேற்றப்படாமல் அங்கிருந்து திரும்பி வந்திருக்கிறதா? கிடையாது.

நீங்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னீர்கள். 1983 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற குற்றச்சாட்டு. மேலவையில் அந்தக் குற்றச் சாட்டுகளைப் பார்க்க முடிந்ததா? ஆகவேதான் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு இதுபோன்ற நிறுவனங்களினாலே, புதிய, புதிய நிறுவனங்களினாலே நம்மால் நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குக் கிடையாது. இங்கே நீங்கள் இருக்கின்றீர்கள். இந்த அவை இருக்கின்றது. இந்த அவையையே நன்றாகப் பயன்படுத்துவோம். ஆண்டிற்கு 100 நாட்கள் கூட்டுகிறோம். இதை 200 நாட்களாகக் கூட்டுங்கள். இன்னொரு 100 நாட்கள் கூட்டுங்கள் அப்படி கூட்டுவீர்களேயானால் நல்ல கருத்துக்களை இன்னும் அதிகமாகச் சொல்லலாம். யூனியன் பிரதேசங்களில்—ஏ.எம்.எல்.ஏ.-க்கள் என்று எண்ணுகிறேன்—மத்திய அரசாங்கமே கோ-ஆப்ட் பண்ணலாம்; நியமிக்கலாம். இது யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு. மாநில அதிகாரங்களைக் கேட்கும் போது நாம் ஏன் இங்கேயே ஒரு 10 பர்சென்ட்டை கோ-ஆப்ட் பண்ணக்கூடாது. அப்படி கோ-ஆப்ட் பண்ணுவதற்கு வழிவகைகளைச் செய்து தாருங்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜனாதிபதியையும், பிரதம அமைச்சரையும் கேட்டுப் பார்த்து விட்டு அவர்கள் தரவில்லையென்றால், நீங்கள் யோசித்துப் பாருங்கள். ஆகவே, மேலவைபற்றி பல்வேறு நாடுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது அங்கே இருக்கும் சூழ்நிலை வேறு. அமெரிக்க நாட்டிலுள்ள மாநிலங்களில் செனட்டை வைத்தார்கள். அதற்காகத்தான் ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் சொன்னார், cup and saucer

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1989 பிப்ரவரி 20]

என்று. அதாவது அங்கேயுள்ள நிலைமைகள் வேறு. We are not Americans நாடும் இந்தியர்கள்; தமிழர்கள். நம்முடைய நாட்டில், இங்கே, இந்த அவையிலே அனுபவம் முதிர்ந்தவர்கள் இருக்கின்றீர்கள். 50 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பொது வாழ்வில் இருந்த முதலமைச்சர் இங்கே இருக்கிறவர்கள். 25, 30 ஆண்டு காலமாக இந்த அவையிலே இருந்தவர் இங்கே இருக்கின்றார். உங்களுக்கு ஆலோசனை சொல்ல இன்னொரு அவை தேவையா? ஆகவே, தேவையில்லை என்ற கருத்தோடு நான் அமைகிறேன், நன்றி.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன ஒரு கருத்திற்காக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அவையையே அதிக காலம் நீட்டித்து அதன்படி நம்முடைய நடவடிக்கைகளை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். இதற்கு ஒரு முன் உதாரணம் இருக்கிறது. இங்கிலாந்து தேசத்திலே “House of

Lords” -ஐ ஒழித்து Long Parliament என்றே கொண்டு வந்தார்கள். அதிக நாட்கள் அமர்ந்து அவையினுடைய நடவடிக்கைகளை நடத்தினார்கள். ஆனால் கிராம்வெல் வந்தபோது, அதன்பிறகு எழுந்த நிகழ்ச்சியின் காரணமாக இது சரியில்லையென்று சொல்லி மீண்டும் மேலவையைக் கொண்டு வந்திருக்கிற ஒரு உதாரணம் இருக்கிறது.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது அரசர்களால் ஏற்பட்ட பிரச்சினை. சட்ட மன்றத்திற்குள்ளேயே கிராம்வெல் வந்த பிறகுதான், அரசு அந்தப் பரம்பரையைக் கொண்டு வந்தார்கள். கொஞ்ச காலத்திற்கு நிறுத்தி வைத்துவிட்டார்கள். அன்றைக்கு, நீங்கள் அமர்ந்து இருக்கின்றீர்களே இதுபோன்ற நாற்காலியில் லென்தால் என்ற ஒரு சபாநாயகர் இருந்தார். அரசரைக் குறை சொல்லிப் பேசினார்கள் அவையிலே. உடனே அரசருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர் வேகமாக குதிரையில் அவைக்கு வந்துவிட்டார். (குறுக்கீடு)—சார்லஸ்—அவைக்குள் வந்தவுடன்—அரசர் கத்தோலிக்கப் பெண்ணை மணந்துவிட்டார், அதுதான் பிரச்சினை—சபாநாயகர் எழுந்து நின்றார். சபாநாயகரைப் பார்த்து அவர் கேட்டார், அந்த 5 பேர்களை என்னிடத்திலே ஒப்படையுங்கள் என்று. லென்தால் சொன்னார்,

‘I have neither eyes to see, nor ears to hear, nor tongue to speak’

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. வி. எச். பாண்டியன்]

இதுதான் அவர் சொன்ன வார்த்தை; கொடுக்க முடியாது, ஒப்படைக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார். மன்னர் கோபமாகப் போய்விட்டார் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 5 பேர்களை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று (குறுக்கீடு) அவர் கேட்டபோது.

including cromwell

அதற்கு அவர் பதில் சொன்னது :

'I have eyes to see, ears to hear ; no tongue to speak'.

திரு. வி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிறகு அவர் அவைக்குள் நுழைந்த குற்றத்திற்காகத் தான் அவையிலேயே அவர்மீது உரிமைப் பிசச்சினை கொண்டு வரப்பட்டு கடைசியில் அவருடைய முடிவு தெரியும்—கழுத்தை வெட்டி கொன்றார்கள்.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, அரசர்களால் நடைபெற்றது என்று மாண்புமிகு திரு. பாண்டியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நடந்திருப்பது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : போதும். நிறைய விளக்கம் தந்து விட்டீர்கள்; நிறையப் பேசவிட்டீர்கள். (குறுக்கீடு) அடுத்தவர்களுடைய வார்ப்புக் குறைந்து போகிறதே என்பதுதான்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : அந்த எண்ணம் இல்லை. மற்றவர்களின் வாய்ப்பைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. தலைவர் அவர்களே, அரசர்களால் நடந்தது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆனால் அரசர்களாலும் நடக்கிறது; அரசர்களைப்போன்று இருப்பவர்கள், அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களாலும், வேண்டாதவர்களாலும்கூட இது நடக்கிறது என்பதை அவருடைய நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[1989 பிப்ரவரி 20]

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: இன்றைக்கும் நாம் அரசருடைய அந்த வரலாற்றைத்தான் இந்த அவையிலும் பின்பற்றி வருகிறோம். அன்றைக்கு அரசவைக் கேட்காமல் வரி விதிக்க முடியாது; இன்றைக்கு ஆளுநரைக் கேட்காமல் வரி விதிக்க முடியாது.

President is King in Parliament.

திரு. கே. ரமணி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே. மிக முக்கியமான ஒரு தீர்மானத்தை நமக்கு முன்னால் நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வைத்து, அதன்பேரில் இந்த விவாதம் நடைபெறுகிறது. இதே பிரச்சினையை இதே மன்றத்தில் இதற்கு முன்னால் இருந்த அவையில், நாங்கள் பேசியவர்கள். மேலவை என்பது அவசியமில்லை என்பது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தீர்மானம். அதனுடைய முடிவு. நாட்டு மக்களுக்கு முன்னாலும் நாங்கள் பல ஆண்டுகளாகவே அந்தத் தீர்மானத்தை முன்வைத்து, அந்தக் கருத்துக்களை வளர்த்தும் வருகிறோம். அதற்குத் தகுந்த பலம் ஏற்பட்டு அது நிறைவேற்றப் படக்கூடிய சக்தி ஏற்படுகின்ற வரையில் நாங்களும் தொடர்ந்து, இதற்காக வாதாட வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம்.

அரசியல் சட்டத்தினுடைய விளக்கங்களுக்குள்ளே மட்டும் இதற்குத் தீர்வு ஏற்பட்டு விடாது. மன்னர் பரம்பரையினுடைய பண்டைய கால சரித்திரத்தில் இருக்கின்ற அம்சத்தினால் மட்டும், இதற்குத் தீர்வு ஏற்பட்டு விடாது. மக்களுடைய புதிய ஜனநாயக உணர்வும் இன்றைக்கு வளர்கிறது. எந்த வர்க்கங்களுடைய சேர்மானத்தில் ஒரு அரசு உருவாகிறது? அதுதானே அதனுடைய அஸ்திவாரம். அந்தச் சேர்மானத்தினுடைய அடிப்படையிலிருந்துதான் நாங்கள் இந்த விஷயத்தைப் பார்க்கிறோம்.

ஆகவேதான், நாங்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்கள் முக்கியமான கருத்துக்களா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், நமது அரசும் கவனத்திலே எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறோம்.

இன்று இந்த மேலவை தேவையில்லை என்று நாங்கள் சொல்வதற்கான காரணங்களில் ஒன்றைச் குறிப்பிட வேண்டும். இங்கே வந்திருக்கும்படியான வாதங்களிலே முக்கியமான ஒரு அம்சம், நமக்குள்ளே மிகுந்த அறிவும், திறமையும், ஆற்றலும் பெற்றவர்கள் பல நல்ல காரியங்களை இந்தச் சமுதாய மாற்றத்திற்காகச் செய்வதற்கு நமக்கு யோசனை சொல்லக்கூடியவர்கள்,

1989 பிப்ரவரி 20]

[இரு. கே. சமணி]

அப்படிப்பட்ட பெரியவர்கள் இடம் பெற வேண்டும் அங்கே; இந்த அவையிலே அவர்கள் இடம் பெறவில்லை, ஆகவே அங்கே அவர்கள் இடம் பெற வேண்டும், அதன்மூலம் அவர்களுடைய அறிவுரைகளும், அவர்களுடைய ஆலோசனையும் நமக்குக் கிடைக்கப் பெற்று. இந்த அவை அதிவிரும்பு பயன் பெற வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட அறிவாளிகள், திறமைசாலிகள்—அவர்களை நாம் நினைத்தால் என் மக்களுடைய நேரிடையான வாக்குகளைப் பெற்றுத் தோந்தெடுக்க முடியாது? தோந்தெடுக்க முடியும். அந்த முறையிலே இருக்கின்ற ஏற்பாடுகள் நம் ஜனங்கள் மத்தியில் உருவாக்கப்பட்டால்தான் அது வர முடியும். அது செய்ய முடியாத ஒன்று அல்ல. அப்படி நாம் செய்திருக்கிறோம், சில சந்தர்ப்பங்களிலே செய்ய வேண்டிய இடத்தில் செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, அது இதற்கு அடிப்படையான ஒரு காரணமாக அமைய முடியாது என்பது எங்களுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் இங்கே பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள், அறிவாளிகளும், திறமைசாலிகளும். விஞ்ஞானிகளும் வரவேண்டுமென்று. அவர்களுடைய கருத்துக்களை நாம் பெறுவதற்கு அரசு நினைத்தால் பல முறைகளிலே பெற முடியும். அவர்கள் இந்த அவையிலே உறுப்பினராகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதோ அல்லது மேலவை என்ற ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி, அதிலே இடம் பெற்றுத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதோ அல்ல. இவ்வாறு இல்லாமலே அதைச் செய்ய முடியும். அந்த முறையிலே அவர்களுடைய அறிவுத் திறனும் ஆலோசனைகளும் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் அரசு ஏற்பாடு செய்ய முடியும்; செய்யலாம். அதற்குத் தகுந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்தால் கிடைக்காமல் போகாது.

நல்ல அறிவாளிகள் எல்லாம் வரவேண்டும் என்று நினைத்தால் மேலவையைத் தோற்றுவித்தால் அவர்கள் எல்லாம் வந்துவிடுவார்களா? ஆலோசனை தரக்கூடிய நல்ல அறிவாளிகள் வந்தாலும் அதோடு பிரச்சனை முடிந்துவிடாது. ஆகவேதான் அது இந்தக் காலகட்டத்திற்கு ஏற்றது அல்ல என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். கோடிக்கணக்கான மக்கள் மத்தியிலே ஏற்பட்டிருக்கும்படியான ஜனநாயகத்தை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற எழுச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த எழுச்சிக்கு மாறுபட்ட கருத்து இதனால் ஏற்படக்கூடும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அதனால்

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 பிப்ரவரி 20]

தான் எங்களுடைய மக்கள் ஜனநாயக அமைப்பு மூலமாக நாங்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்கிறோம். நாங்கள் எப்படியும் அரசை ஏற்படுத்த விரும்புகிறோம் என்றால், எங்கள் மக்கள் ஜனநாயக அமைப்புத் திட்டங்களில் 5-வது சரத்தில் நாங்கள் என்ன சொல்கிறோம் என்றால், மாநில மட்டத்தில் மேல்சபை இருக்காது; மேலே இருந்து நியமிக்கப்படும் ஆளுநரும் மாநிலத்தில் இருக்கமாட்டார்; இது எங்களுடைய மக்கள் ஜனநாயக அரசு அமைப்புத் திட்டம். இதை நாங்கள் பகிரங்கமாக மக்கள் மத்தியிலே சொல்லித்தான் வருகிறோம். எங்களுடைய அரசு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மேற்கு வங்காளத்தில் இந்த அவையைக் கலைத்தோம். அங்கே இருக்கக்கூடிய கோடிக்கணக்கான மக்கள் அதை வரவேற்றார்கள். அந்த மக்களுடைய சமுதாய மாற்றத்திற்கு, முன்னேற்றத்திற்கு இந்தக் காரியம் சரியானது என்று அந்த மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

அதைப்போன்று இன்றைக்குப் பல மாநிலங்களிலே இந்த மேலவை இல்லை. ஆனால் ஒரு காலத்திலே இருந்தது. அது உறுப்பிடும் கலைக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு ஆந்திராவிலே மேலவை இல்லை; அதைப்போன்று கோளத்தில் இல்லை. அங்கெல்லாம் அசகாங்கம் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது; புதிய திருத்துக்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. மக்களுடைய ஜனநாயகம் சுரண்டப்படக் கூடாது. 90 சதவீதம் மக்களுடைய ஜனநாயக எண்ணத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற வகையில் மேல் அதிகம் இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் சுரண்டல் மாற்றப்படும்; பாதுகாப்பான பாஷையிலே முன்னேற்றமும் அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேதான் நாங்கள் எங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிறோம்.

திரு. பொன். விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மார்ச்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய சார்பில் அதனுடைய தலைவர் இந்த மேலவை வேண்டாம், மேற்குவங்காளத்தில் இது இல்லை; கோளத்தில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் இங்கே அந்த அவை அமையக் கூடிய நேரத்தில் அவர்கள் தங்களுடைய உறுப்பினர்களை அனுப்பமாட்டார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1959 செப்டம்பர் 20]

[திரு. கே. ரமணி]

திரு. கே. ரமணி : கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே. இந்த அவை ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு நடக்கவேண்டிய ஒரு காரியத்திற்கு இப்போதே 'அட்வான்ஸ்' ஆக என்னைக் கேட்கிறார்கள். அது சரியல்ல. அந்தச் சமயத்தில் நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்வோம். 144-வது சட்டத்தை சட்டப் புத்தகத்திலே இயற்றிவிட்டு அதை எதிர்த்த நாம் அத்தனைபேரும் சட்டப் புத்தகத்திலே இருப்பதினால் இனிமேல் நாம் இங்கே எதிர்த் கட்டியிலே இருந்து பிரயோஜனம் இல்லை என்று இந்த நாட்டை விட்டுப் போய்விடமாட்டோம். அதை எதிர்த்துப் போராடி முறியடிப்போம்.

ஆகவே, சபாநாயகர் அவர்களே, மக்களால் நேசடியாக வாக்களிக்கப்பட்டு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டப்பேரவை இருக்கும் போது மேலவை தேவையில்லை என்பது எங்கள் கருத்து அடும். இந்த சட்டப்பேரவைக்கு மேற்பட்டது அல்ல சட்ட மேலவை அது பற்றி ஏற்கெனவே நம்முடைய மாண்புமிகு மாஜி சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மன்றம்தான், இந்தச் சட்டப் பேரவைதான் இறுதி அமைய எடுக்கும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் பேரவைதான் மக்கள் கருத்தைப் பிரதிபலிப்பதற்கு அவ்விவரமாக இருக்கிறது. நம்முடைய சட்டப்பேரவைக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களைப் போல-மேலவைக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆகவே, இந்தப் பேரவை ஒன்றே போதும். எந்தச் சட்டமாக இருந்தாலும் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னால்தான் அங்கே செல்கிறது. அல்லது அங்கே தொடங்கி வைத்தாலும் கூட இங்கே வைத்து, இறுதிப் பதித்தக்கூடிய சகல அதிகாரங்களும் படைத்த ஒரு சபை நம்முடைய சட்டப்பேரவை. ஆகவே, இந்த அவையினுடைய நடவடிக்கையைச் செயல்படுத்துவதில் காலங்கடத்துவதற்குத் தான் அந்த அளவியின் உடைப்புப் பயன்படுகிறதே தவிர வேறல்ல; அவர்கள் வேண்டுமென்றே அப்படிப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை.

[1989 பிப்ரவரி 20]

அவை என்று உருவாகிவிட்டால் அதற்கென்று நடவடிக்கைகள் இருக்கும்; அதற்கென்று அவகாசம் இருக்கும்; அதற்கென்று பணமும் செலவழிக்க வேண்டி வரும். அந்தப் பணம் பெரிய அளவிலோ, சிறிய அளவிலோ என்பதல்ல. அவசியம் இருக்கிறதா என்றால் அது அவசியம் இல்லை என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. இது ஒரு indirect representation. ஜனநாயகத்தினுடைய வளர்ச்சியிலே இது வரக்கூடாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். மேலும் 'இன்டைரக்ட் ரெப்ரசன்டேஷன்' என்பது போய் டைரக்டாக அதாவது நேரடியாக மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தான் வரவேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

(பிற்பகல் 12-30)

இங்கே நாம் பஞ்சாயத்து பில், மற்ற பில்கள் பற்றி எல்லாம் விவாதிக்கும்போது அந்த அம்சங்கள்தான் எடுத்துக் கூறப்பட்டு முன்னுக்கு வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட 'இன்டைரக்ட் ரெப்ரசன்டேஷன்' வரக்கூடிய ஒரு சபையாகிய இம்மேலவை தேவையில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்தாகும். மேலவை எந்தச் சட்டத்தையும் இறுதிபாகச் செய்துவிட முடியாது. அதைத் திரும்பவும் நாம்தான் செய்ய வேண்டும். அதற்காக அவர்களுடைய விவாதத்தில் எந்தவிதமான கருத்துக்களும் வராது என்பதல்ல. மறுபடியும் இரட்டை வேலையாகத்தான் அது ஆகுமே தவிர அவர்கள் அதைச் செய்து முடிக்க முடியாது.

பணச்செலவு முக்கியமான அம்சம்தான். பணம் இல்லை என்பதைக்கூறி, அந்த வகையில் மேலவை உருவாக்குவதை எதிர்க்கிறோம் என்று மட்டும் சொல்வதில்லை. இருக்கிற அதிகாரம் போதாது. அதிகப்படியான அதிகாரம்—இன்றைக்கு மத்திய அரசு தானே சேர்த்து வைத்திருக்கும்படியான அதிகாரக் குவியலிலிருந்து பெரும்பகுதி அதிகாரம் நமக்கு வரவேண்டும்; இங்கே இருக்கின்ற மக்களிடத்திலிருந்து வசூலிக்கின்ற பணம் முழுவதும், அதாவது முழு மாநில அரசினுடைய உதவியோடு வசூலிக்கக்கூடிய பணம் முழுவதும் அந்த மக்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படுவதற்கு உரிய வகையில் கிடைக்க வேண்டும்; எனவே அந்த வகையில் முக்கியமான அதிகாரத்தையும், நிதியையும் கேட்டுப் போராடிக்கொண்டிருக்கிறோம். மாநில சுயாட்சிக்கு அஸ்திவாரமான கருத்துக்களாக இவைகளை எல்லாம் நாம் முன் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் இந்தச் செலவுகள் எல்லாம் தேவையற்றது என்கிறோம். அப்படிப்பட்ட தேவையற்ற செலவுகளுக்கு நாம் வழி வைப்பது சரியல்ல என்று நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. கே. ரமணி]

மற்றொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஜனநாயகத்தில் தன்னைத்தானே . . (குறுக்கீடு) செலவு ஜாஸ்திதான். மக்கள் பெரும்பாலும் . . (குறுக்கீடு) ஓட்டுரிமை இருக்கும் . . (குறுக்கீடு) அப்படிப்பட்ட குறுக்கு வழியில் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது . . (குறுக்கீடு) நீங்கள் வேண்டுமானால் கேளுங்கள். சோவியத் யூனியன் பற்றிக் கேளுங்கள். ஆனால் ரஷ்யாவுக்கும், இங்குள்ள நிலைமைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

Here, we are sitting in an entirely different set-up. Their society is entirely different. If you want this to be discussed, we can have a discussion.

எனவே அது வேண்டாம். நாம் மேலும் முன்னுக்குச் செல்வோம். இந்தியாவிலே அப்படிப்பட்ட ஒரு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அவையில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறாரா அல்லது அமைச்சருடன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறாரா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்களே அதைக் கவனித்தால் நேரடியாகவே உங்களுக்குத் தெரியும். என்ன நடக்கிறது என்பது தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எதுவும் என் மூலமாகத் தான் வரவேண்டும்.

திரு. கே. ரமணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆகவே மேலவையை உருவாக்குகின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் இந்த அவையிலே நிறைவேற்றுவது கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. இதை நாங்கள் வற்புறுத்திச் சொல்லி இருக்கிறோம். இப்போதும் காலம் கடந்துவிடவில்லை. நான் இந்த அரசினிடத்தில் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் இந்தத் தீர்மானத்தை இப்போது நிறைவேற்ற வேண்டாம், இருக்கின்ற நிலைமை அப்படியே தொடரட்டும் என்பதுதான். இதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலை பின்னால் வருமானால் மக்களின் கருத்துக்கள் வரட்டும். அந்த முறையில்தான் இந்தக் காரியம் நடைபெற வேண்டும். எனவே மேலவை தேவையில்லை என்ற எங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு டாக்டர் ச. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், இந்த அவையிலே சிறப்பானவர்கள் இடம் பெறவில்லை; அதனால்தான் வெளியே ஒரு அவையை உருவாக்குகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நோக்கம் அதுவல்ல. இங்கேயும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இங்கே இடம் பெற முடியாமல் வெளியே இருக்கின்ற சிலருக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியம். அதிலே குறிப்பாக functional representation என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள். அதாவது தொழில் வாரியான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று இரண்டாவது அவைக்கான ஒரு காரணமாகச் சொல்வதுண்டு. அந்த அடிப்படையில் தான் இரண்டாவது அவை முதலில் உருவாக்கப்பட்டு இருந்தபோது உள்ளாட்சி மன்றங்களின் மூலம் சிலர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இங்கே வந்தார்கள். அதேபோல ஆசிரியர்கள் தொகுதியிலே யிருந்தும் சிலர் வந்தார்கள். பட்டதாரி தொகுதியிலே இருந்தும் சிலர் வந்தார்கள். உள்ளாட்சித் தொகுதியிலிருந்து இங்கே சிலர் வரமுடியாத காரணத்தினால், உள்ளாட்சிகளுடைய அதிகாரங்கள் கூட பறிக்கப்பட்டன. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதில் அவர் ஒன்றும் தவறாகச் சொல்லவில்லையே. இதிலே மறுப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது?

திரு. கே. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் சொல்லியிருக்கிற தவறடைப கருத்து, அறிவுத்திறனும் நல்ல ஆலோசனையைத் தரக்கூடியவர்களுமான பெருமக்கள் இந்த அவையிலே இன்னும் இடம் பெறவேண்டுமென்பதற்காக. இடம் பெறமுடியாமல் போகும்தோது—என்னவென்று சொன்னால் இதற்கு என்று ஒரு எல்லை இருக்கின்றது, இத்தனை உறுப்பினர்கள் தான் இருக்கலாம் என்று எல்லை இருக்கின்றது, பெருவாரியாக நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்கள் சாதாரண மக்கள். ஆகவே தான் இந்த அவை “மக்கள் அவை” என்று சொல்கிறார்கள். காரணம் அதுதான். ஆனால் அதற்கு அங்கே இடம் என்று சொன்னால், இதே போன்றவர்கள் ஏராளமான பேர்கள் ஆபிரக்துணக்கான அறிவாளிகள் மறுபடியும் வெளியிலேயே நிற்கப் போகின்றார்கள். அப்போது இந்த சபையை விஸ்தரிக்கப்

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. கே. ரமணி]

போகிறோமா? இரண்டு சட்டசபைகள் உருவாக்க முடியுமா? அப்படி செய்ய முடியாது. அதனாலேதான் நான் சொன்னேனே தவிர, வேறல்ல. அடிப்படையில் கருத்துக்கு நீங்கள் சொல்லக் கூடிய பதில் அதற்கு ஈடுகொடுக்கவில்லை.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிப்பதோடு எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த கொடூர அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இருந்த அவையை அப்படியே கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மனதிலே வைத்துச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறுகிறேன்.

நான் இந்த சபையில், முதல்வர் அவர்கள் எப்படி முத்த உறுப. 1969-70 32 ஆண்டுக்காலமாக இருக்கிறார்களோ, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கின்றார்களோ, அதைப் போன்று கடந்த 1957 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இருக்கிறேன். நான் அப்போது அந்தப்பக்கம் இருந்தேன். முதல்வர் அவர்கள் இந்தப் பக்கம் இருந்தார்கள். அன்றைக்கு இருந்த காரணத்தினாலேயும் இன்றைக்கு இருக்கின்ற காரணத்தினாலேயும் சொல்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களைப் பற்றி சொல்லும்போது மிகச் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றக் கூடியவர்கள். அவரைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு பிஸ்ஸுக்கு வருகிறேன்.

அவர் கல்லூரி முதல்வராக இருந்தபோது, அவர்களிடத்திலே ஏழைக் குழந்தைகளை, கொஞ்சம் மார்க் குறைவாக எடுத்திருக்கின்ற குழந்தைகளை அனுப்பி வைத்தால், அதற்கு மறுக்காமலேயே இடம் கொடுத்து பல குடும்பங்களை வாழ வைத்தவர் தலைவர் அவர்கள். அவர்கள் இங்கே தலைவராக தலைமை ஏற்றிருக்கின்ற காரணத்தினாலே இந்த அவையினுடைய கண்ணியம் பாதுகாக்கப்படும். அவர் சிறப்பான முறையிலே பணியாற்ற வேண்டும், பணியாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்களுக்கு எனது நல்லாசியைக் கூறிக்கொள்கிறேன். அது போல்தான், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் மற்ற மாண்புமிகு அமைச்சர்களும். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அந்தக் காலத்திலேயிருந்து, இன்றைக்கும் அவர்களுடைய சொல்

[திரு. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1989 பிப்ரவரி 20]

லாற்றல், அவர்களுடைய சாதாரியம், அந்த சாதாரியத்தின் காரணமாக மக்கள் அவர் மீது நம்பிக்கை வைத்து அவரை இங்கே அமர்த்தியிருக்கிறார்கள், ஆகவே அமைச்சரவை இந்த 5 ஆண்டுக் காலத்திற்கும் சிறப்பான முறையிலே நடந்து மக்களுடைய குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அவர்கள் கண்ணுக்குருத்துமாக இருப்பார்கள் என்று தாங்கள் நம்புகிறோம். அதற்காகவும் பெண்கள் சார்பிலே நல் ஆசியையும் வாழ்த்துக்களையும் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை ஆரம்பிக்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மரபை நன்கு பாதுகாக்கக்கூடியவர்கள். இங்கே இந்த சபையை ஆரம்பிக்கிற நேரத்திலே, நான் ஒருத்தி இங்கே இருக்கிறேன் என்பதைக்கூட மறந்துவிட்டிருக்கிறார்கள். 'Senior Member should be honoured' அதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எப்படி ஒதுக்கிவிட்டார்கள் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. அது பல பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கிறது. பத்திரிகை மாத்திரமல்ல. பம்பாயிலேயிருந்து வருகின்ற Times of India-வில் கூட ம் போட்டு எழுதியிருக்கிறார்களாம். அவர்கள் எல்லாம் ஃபோன் போட்டு என்னைக் கேட்டார்கள். உடனே நான் 'எனக்குத் தெரியாதப்பா, முதலமைச்சருக்குத் தான் அது தெரியும்' என்றேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'சீனியர் மெம்பர்' யார் என்று விசாரித்த போது, திரு. ரமணி அவர்களுக்கு 72 வயது என்று சொன்னார்கள். அம்மையார் அவர்களுடைய வயதை நான் அவ்வளவாக அப்போது கணக்கிடவில்லை. தவறுக்கு வருந்துகிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது வயது குறித்ததல்ல. எனக்கே 56 வயது முடிந்துவிட்டது. ஆனால் 'Senior Member should be honoured'

அதுதான். அதுபற்றி பரவாயில்லை. இருந்தாலும் அது உங்களைத்தான் சாரும.

இப்போது நான் இந்த பில்-வில் பேசுகிறேன். உண்மையிலேயே இது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. 1920-ம் ஆண்டு மாண்டேரு செம்ஸ்போர்ட் பிரபு

1989 பிப்ரவரி 20]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வயதைப் பற்றி நீங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் நான் தான் மூத்தவன். நீங்கள் வேறு ஏதாவது பார்த்து வேண்டுமானால் கொடுங்கள். (சிரிப்பு) ஆனால் வயது பார்த்துக் கொடுத்திருக்கவேண்டுமென்றால் எனக்குத்தான் கொடுத்திருக்கவேண்டும். வேறு ஏதாவது 'ஆல்டர்னேடிவ்' சொல்லுங்கள்.

(பிற்பகல் 12.40)

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவருக்குச் சொல்கிறேன். வயது பற்றி இல்லை. 1920 ஆம் ஆண்டு மான்டேகு செம்ஸ்பேர்ட் பிரபம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை, இந்த மூன்று இடங்களிலேயும் 'Council of States' என்று ஒரே மாதிரியாக ஆரம்பித்தார்கள். ஒரே மாதிரியாக ஆரம்பித்த பிறகு, வங்காளத்திலும் பம்பாயிலும் சுதந்திர தீர்மானத்திற்கு அவர்கள் ஒப்புதல் அளிக்காத காரணத்தால் இரண்டும் கலைக்கப்பட்டு, சென்னை மாகாணத்திலே மட்டும் கலைக்கப்படாமல் இருந்தது. இங்கேயிருந்த மேலவை கலைக்கப்பட்டபோது நடைபெற்ற விவாதத்தில் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்கள் பேசியபோது கலைக்க வேண்டாம், நியாயம் அல்ல என்றுதான் பேசினார்கள். அதுதான் எங்கள் நிலைமையும்கூட. இருந்தாலும் நாங்கள் அன்றைக்கு நடைபெற்ற ஓட்டெடுப்பில் கலந்துகொள்ளவில்லை. அன்றைக்கு இருந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு தேர்தல் உறவு கொண்டிருந்த காரணத்தால் அன்றைக்கு ஓட்டெடுப்பில் கலந்துகொள்ளாமல் வெளியே சென்றோம். இந்த சபை நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும். காரணம் இங்கே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் உறுப்பினர்களாக வருகிறார்கள். பல கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் வருகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது தேர்தல் சமயத்தில் யாருக்கும் மெஜாரிட்டி இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கும் நிலையில்—1937 ஆம் ஆண்டில் அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது—அந்தச் சூழ்நிலையில் இந்த மேலவை அவசியம் தேவை. அறிவு உலக மேதை ராஜாஜி அவர்கள் அன்றைக்கு மேலவையிலே உறுப்பினராக வந்து தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்று அட்சியை நடத்திய சரித்திரத்தை நாமெல்லாம் அறிவோம். அதுமட்டுமல்லாமல், எங்களுடைய மக்கள் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஒரு சமயத்தில் சபையிலே ஒரு நல்ல நபர் தேவை என்று கருதிய நேரத்தில்

[திரு. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1989 பிப்ரவரி 20]

இன்றைக்கு ஜனாதிபதியாக இருக்கின்ற திரு. வெங்கடராமன் அவர்களை மேலவையிலே உறுப்பினராக நியமித்து, அதன்மூலம் அவரைத் தொழில் அமைச்சராக ஆக்கி, அநேகமாக நாள்தோறும் ஒரு தொழிற்சாலை என்கிற வகையில் தொழிற்சாலைகளை அவர் தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பித்து இத்தியானிலே தொழிலில் தமிழ்நாடு 3-ஆவது இடம் என்ஹே ஓர் நிலையை அவர்களும் அன்றையதினம் ஏற்படுத்தினார்கள். எனவே, இன்றையதினம் இங்கே மேலவையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் எல்லாம் நிச்சயமாக வரவேற்கிறோம். பல தலைவர்கள், சமூக சேவகிகள், டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி, கிளப்பலால ஜாதவ் மற்றும் கல்வியாளர்கள், அறிவாளர்கள் எல்லாம் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார், டாக்டர் இராமசாமி முதலியார், டாக்டர் நாராயணசாமி பிள்ளை, ஐ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார், போன்றவர்கள் எல்லாம் இருந்திருக்கிறார்கள்.

அப்படி என்றால் இங்கே இடம் பெற்றிருக்கின்ற நமக்கு அறிவு இல்லையா, பெரியவர்கள் இங்கே இல்லையா, மேலவை மூலம் மட்டும்தான் அவர்கள் வர வேண்டுமா என்று இங்கே ஒரு சிலர் கேட்பது நியாயம் அல்ல என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வங்காளத்தில் என் கலைக்கப்பட்டது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் 1982 அல்லது 1983 என்று கருதுகிறேன், நாங்கள் எஸ்டிமேட். கமிட்டியில் கல்கத்தா பேயிருக்கோம். அங்கேயுள்ள மெம்பர்களுடம் இதுகுறித்துப் பேசியபோது, எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களைக் கேட்டபோது, அங்கே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அங்கே மெஜாரிட்டி இல்லாத காரணத்தால் மேலவை கலைக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இங்கே இந்த மேலவை தொடர்ந்து இருக்க வேண்டிய ஒன்று. கலைக்க வேண்டிய ஒன்று அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கு நாங்கள் பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்பு நடைபெற்ற தேர்தலின்போது எங்கள் கட்சியின் கொள்கையாக மேலவையைக் கலைப்போம் என்று சொன்னோம், அதன்படி

[திரு. கோ. வீரையன்] [1989 பிப்ரவரி 20]

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததும் அதனைச் செயல்படுத்தி மேலவையைக் கடைத்தோமே தவிர உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது மாதிரி மெஷாரிட்டி இல்லை என்று காரணத்தால் அல்ல. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே தவறான தகவலைச் சொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் தவறான தகவலைச் சொல்லவில்லை. 32 ஆண்டுகளாக நான் தவறான ஏந்தத் தகவலையும் அவையில் சொன்னதில்லை. நாங்கள் கல்கத்தா போயிருந்தபோது அங்கே யுள்ளவர்கள் காரணம் இது என்று சொன்னார்கள், அதைத்தான் இங்கே நான் குறிப்பிட்டேன். எங்கள் இளைய பாரதத்தின் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களும், எங்கள் ஒப்பற்ற தலைவர் திரு. மூப்பனார் அவர்களும் தேர்தலின்போது எங்களுக்கு தமிழக மக்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கும் வாய்ப்பை அளித்தால் நாங்கள் மீண்டும் மேலவையை அமைப்போம் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைத்தான் இங்கே ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்திருக்கிற மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் இதனை முழுமையாக ஆதரிக்கிறோம். எனவே, இந்த சபை இங்கே இருப்பது எவ்வளவு நல்லது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே செலவு பற்றி சிலர் சொன்னார்கள். ஆனால் 50 லட்சம் ரூபாய் என்பது ஒரு பெரிய செலவு அல்ல. பல கோடிக்கணக்கில் செலவு செய்யும் இடத்தில் இருக்கின்ற ஓர் அரசுக்கு இது ஒரு பெரிய செலவு அல்ல. கல்வி ஸ்தாபன பிரதிநிதிகள், ஸ்தல ஸ்தாபன பிரதிநிதிகள், பாட்டதாரிகள் பிரதிநிதிகள், பெண்கள் பிரதிநிதிகள், சமூக சேவகர் பிரதிநிதிகள் மற்றும் அறிவுலக மேதைகள் எல்லாம் மேலவையில் இடம் பெறுகிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஓர் அமைப்புக்கு எல்லோரும் கண்டிப்பாக ஆதரவாக இருக்க வேண்டும், வரவேற்க வேண்டும். காரணம் இதிலே இடம்பெறுகிறவர்களுடைய அறிவு எல்லோருக்கும் பயன்படும். இதனை வேறுவிதமாகப் பேசுவதோ, கொண்டு போவதோ இந்த நாட்டுக்கும், சமூகத்திற்கும் நல்லதல்ல என்பதைத்

1989, பிப்ரவரி 20] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த பில்லை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இங்கே ஆளும் கட்சி மெஜாரிட்டியாக இருக்கிற காரணத்தால் இங்கேயிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற 21 பேரில் மெஜாரிட்டி பேர் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். மற்ற கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் அவரவர்கள் கட்சிக்கு இருக்கிற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் மேலவையில் இடம் பெறுவார்கள். ஆகவே, மற்ற கட்சிக்காரர்கள், ஆளும்கட்சி சார்பில் அதிக உறுப்பினர்கள் மேலவையிலே இடம் பெற்றுவிடுவார்களே என்கிற எண்ணத்தில் இதனை எதிர்க்கவும், கவலைப்படவும் வேண்டாம் என்று சொல்லி, இத்தீர்மானத்தை வரவேற்று என் உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அவசரம் அவசரமாக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நாட்டிலே எத்தனையோ வேலைகள் பாக்கி இருக்க, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றுவதற்காக பல வாக்குறுதிகளை அள்ளித் தெளித்த நேரத்திலே, அதிலேயுள்ள வாக்குறுதிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல், இன்றைக்குத் தன்னுடைய கட்சியைக் காப்பாற்றுவதற்கும், தங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பதவி கொடுப்பதற்கும் இவ்வளவு அவசரமாக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் பரிசுங்கமாகச் சொல்ல அரசுப்படுகிறேன்.

மேலவை இல்லை என்று சொன்னால் இந்த அரசாங்கமே நடக்காமல் நின்று போகும், இங்கே போடும் தீர்மானங்கள் அங்கே போய் நிறைவேற்றவில்லை என்றால் நாட்டிலே எந்தவிதச் செயல்பாடும் இல்லாமல் போய்விடும் என்று அச்சப்படும் அளவுக்கு மிக வேகமாக இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள நீங்கள், உங்கள் கட்சியில் ஏற்பட்டுள்ள பதவிப் போட்டிகள் காரணமாகத் தான் மேலவையைக் கொண்டு வருகிறீர்கள். எப்படியாவது அவர்களைத் திருப்தி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு,

1989 பிப்ரவரி 20 திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்]

இன்றைக்கு வேண்டாத காரியத்தில் இறங்கியிருக்கிறீர்கள். இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால், ஏதோ உங்களுக்காக புரட்சித் தலைவர் இந்த மேலவையைக் கடைத்தாவிட்டார் என்ற தவறான எண்ணத்தையும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

அதே பாணியில் நான் சொல்ல வேண்டுமானால், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்தெந்தக் காரியங்களைச் செய்துவிட்டுப் போனார்களோ அதை மாற்றுவதுதான் எங்களுடைய வேலை என்ற உணர்வோடு நீங்கள் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். முக்கியமாக இது வேண்டாத காரியம். இந்த மேலவையிலே போய்த்தான் அறிவாளிகள் உட்கார்ந்து ஆலோசனை சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. இங்கே பட்ட தாரிகள் நிறைய பேர் வந்திருக்கிறார்கள். இங்கே 1967-லிருந்து 1980 வரை 64 பட்டதாரிகள் வந்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே 1980 முதல் 1984 வரை 83 பட்டதாரிகள் வந்திருக்கிறார்கள். 1984-லே இருந்த அரசாங்கம் முடியும்வரையில் பட்டதாரிகள் 91 பேர் இங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே படித்தவர்கள் வர வேண்டும் அல்லது வயதானவர்கள் தான் வர வேண்டுமென்று சொன்னால், தேர்தலிலே நின்று இங்கே வரமுடியும். இன்றைக்கு நாட்டு மக்களுடைய உணர்வுகள், ஏழை எளியவர்களைப் பற்றி சிந்திப்பவர்கள்தான் அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்த உணர்வோடுதான் உங்களையும் எங்களையும் அனுப்பிவிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏழைகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பவர்கள்தான் வர வேண்டுமெய்யொழிய வேண்டும். வயதானவர்கள்தான் வேண்டுமென்றால், அவர்களிடம் தனியாக நீங்கள் ஆலோசனை பெற்றுக்கொள்ள முடியும். எனவே அரசாங்கத்திற்கு அவசியமில்லாத ஒரு செலவை நீங்கள் உண்டாக்கப் போகிறீர்கள்.

அடுத்து மேலவைக்கு ஆசிரியர்கள் சார்பாகவும், ஊராட்சி மன்றங்கள் சார்பாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடம் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம், நாட்டிலே ஆசிரியர்களுக்கும், இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால், ஊராட்சி மன்றங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டும்தான் குறைகள் இருக்கிறதா? இங்கே சட்டமன்றத்திலே இருந்து 21 பேரைத் தேர்ந்தெடுக்கப் போகிறோம். நமக்கு மட்டும்தான் குறை இருக்கிறதா? அதை மட்டும்தான் மேலவையில் விவாதிக்கப் போகிறார்களா? நாட்

[திரு. கே.கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்] [1989 பிப்ரவரி]

இலே இன்றைக்கு வாய் பேசாமல் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு அங்கே பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. அங்கே வியாபாரிகளுக்கு இல்லை. இன்னும் என்.ஜி.ஓ.-வினருக்கு இல்லை. இந்த நிலையில், ஒரு சிலருக்கு மட்டும் பதவி கொடுத்து, அலங்காரம் செய்யும் மேலவை அவசியமில்லை என்பதை இங்கே பணிவோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசியல் அமைப்பிலே இதைக் கொண்டுவரும் நேரத்திலே— இந்தியா விடுதலை பெற்ற பிறகு, அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, மரியாதைக்குரிய டாக்டர் இராஜேந்திரப் பிரசாத் அவர்கள் தலைமையில் குழு உண்டாக்கப் பட்டபோது, மாறுபட்ட கருத்துக்கள் வந்திருக்கின்றன. ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் இது வேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருசிலர் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலேயே பார்ப்போமென்றால் எங்களோடு கூட்டாக இருந்த திரு. விஜயராகவன் அவர்கள் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உங்கள் கூட்டினியில் இருந்த மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். போன தடவை ஆதரித்துப் பேசிய காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 2 வருட காலத்திலே தங்களுடைய

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் : On a point of order, சென்ற முறை நிச்சயமாக காங்கிரஸ் கட்சி மேலவை ஒழிப்பை ஆதரிக்கவில்லை என்று அன்று பேசிய திரு. சித்தன் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டு, இந்தத் தீர்மானத்திலே எங்களை சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அன்று ஆதரிக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே இங்கே பேசிய திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களே சொன்னார்கள். நாங்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு தோழமையாக இருந்தோம், ஆகவேதான் நாங்கள் அதை ஆதரித்தோம் என்று சொன்னார்கள்.

1989 பிப்ரவரி 20]

திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் துணைத் தலைவர் திரு. சித்தன் அவர்கள் இந்த மேலவையைக் கலைக்கக் கூடாது என்று கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். ஆனால் நாங்கள் ஓட்டெடுப்பில் கலந்துகொள்ளவில்லையென்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசிவிட்டு வெளிநடப்புச் செய்தார்களேயொழிய—இங்கே புத்தகமே இருக்கிறது—பேசியிருக்கிறார்கள். நான் அதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு இங்கே இருக்கிறவர்கள் மத்தியிலேயே எந்தெந்தக் கட்சிகளோ கூட்டாக இருந்துட்டாங்கூட அந்த அவை வேண்டாமா, வேண்டாமா என்ற உணர்வுகள்கூட இருவாறாக இருக்கின்றன. ஆகவே இதற்கு முக்கியமானதும் கொடுக்காமல்—இங்கே மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர் திரு. சமணி அவர்கள் சொல்லியதுபோல—இது இப்போதைக்கு அவசியமில்லை. இது வேண்டிய ஒரு காலம் வரும் என்று சொன்னார்கள்; அன்றைக்கு அதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கலாமேயொழிய, இன்றைக்கு அதிலே நாம் தலையிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதேபோல திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த அளவிற்கும் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செ. கந்தப்பன் அவர்கள் டில்லியிலே, மேற்கு வங்காள அரசினுடைய மேலவைக் கலைப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி 1969-ஆம் ஆண்டிலே வாதித்திருக்கிறார்கள். வாதிட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், அது எங்கள் இயக்கத்தினுடைய கொள்கை என்பதையும் அன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அன்றைக்கு மேலவை வேண்டாமென்று—ஆந்திராவாக இருந்தாலும் சரி; மேற்கு வங்காள அரசினுடைய மேலவையாக இருந்தாலும் சரி—மேலவைக் கலைப்பை ஏற்க வேண்டுமென்று டில்லியிலே வாதிட்டவர்கள் இன்றைக்கு என் தமிழகத்திலே மேலவை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்? எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முடியுமாப் பதால் அதைத் திறக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியை நீங்கள் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம், நீங்கள் எம்.ஜி.ஆர். செய்யாத நல்ல

[திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்][1989 பிப்ரவரி 20]

நான், மரியாதைக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம், நீங்கள் எம்.ஜி.ஆர். செய்யாத நல்ல காரியங்களைச் செய்வீர்கள் என்று சொன்னால், நாங்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்னும் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, இந்த மேலவை அவசியம் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, வேறு எங்குமே சொல்லவில்லை. இந்தியாவிலே இருக்கிற 22 மாநிலங்களில் நான்கு மாநிலங்களில்தான் மேலவை இருக்கின்றதேயொழிய, வேறு எந்த இடத்திலும் மேலவை இல்லையென்பதை நான் பணிவோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். போன தடவை இங்கே இந்தத் தீர்மானம் வந்த நேரத்தில் மேலவை வேண்டுமென்று பேராசிரியர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசிய நேரத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே சூடான விவாதங்கள் வரும்போது அங்கே போய் சூட்டைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்கு உதாரணமாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம், ஒரு காலத்தில் அறிஞர்கள் என்று சொல்லி, பெரியவர்கள் என்று சொல்லி, வயதானவர்கள் எல்லாம் அங்கே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். இன்றைக்கு நமக்குத் தெரிந்தவரையில் மேலவையில் உறுப்பினர்களாக வருகிறவர்கள் அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஆசிரியர்கள் இயக்கமாக இருந்தாலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பிரதிநிதிகளாக இருந்தாலும் அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளாகத்தான் வருகிறார்கள். அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட பெரிய மனிதர்கள் அங்கே வருவதில்லை. ஆகவே, இங்கே எந்த உணர்வு இருக்கிறதோ அந்த உணர்வுதான் அங்கேயும் இருக்கிறது. கடந்த 10 ஆண்டுக் காலத்தில் அங்கே பார்த்த நேரத்தில், இங்கே எதிர்க் கட்சியாக இருக்கின்றவர்கள் எந்த உணர்வோடு பேசியிருக்கிறார்களோ, அதே உணர்வைத்தான் அங்கேயும் பிரதிபலித்திருக்கிறார்கள். அங்கே ஆலோசனைகள் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு வாய்ப்புகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகளின் மறுபிம்பமாகத்தான் அந்த மேலவை இருக்கப் போகிறது. ஒரு அறிஞராக அல்லது அனுபவப்பட்டவராக இருந்து சொல்லக்கூடிய அந்த உணர்வு நமக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை. ஆகவே, நான் பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம், நிச்சயமாக நமக்கு மேலவை தேவையில்லை என்பதுதான்.

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்]

இன்னும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஏதோ ஒரு உள் காரணத்திற்காக, மாண்புமிகு இன்றைய முதல் அமைச்சரவர்கள் அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வந்து விடுவார்களோ என்ற அச்சத்தினால் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கலைத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1977-லே நான்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 15 பேர் வந்திருக்கிறார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 5 பேர்தான் வந்திருக்கிறார்கள். அப்போது கலைஞர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இது வேண்டாமென்று முடிவு செய்த காலத்தில், அந்த முடிவை அரசாங்கத்தினுடைய வரையிலாகக் கொண்டுவந்து, சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றி இருக்கிறார்களே தவிர, இதிலே எந்தவித மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. எனவே, வீண் செலவு ஏற்படும் மேலவை வேண்டாமென்று சொல்லி, அரசாங்கத்திலே உள்ள கட்சியிடமிருந்து நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்ப்பது எல்லாம்—மக்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லியுள்ள வேறு காரியங்களில் நீங்கள் எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்பதை மட்டும் ஆர்வத்தோடு எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆக, இப்படிப்பட்ட தல்ல காரியங்களைச் செய்யுங்கள். இந்த வீண் செலவு வேண்டாமென்று சொல்லி, வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி, முடிக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலவையை உருவாக்க வேண்டும்: அதற்கேற்ப நாடாளுமன்றத்திலே திருத்தம் வடிங்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்ற தீர்மானத்தை இந்த அவையில் நான் முன்மொழிந்ததன் அடிப்படையில், பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர்திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதாகத் கிட்டவாட்டமாக இங்கே தெரிவித்தார்கள். அப்போது, எனக்கு மேலவையிலே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. பாணிக்கம் அவர்கள், முன்பு இது சூறித்துப் பேசிய பேச்சும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 பிப்ரவரி 20]

போலையிலே இந்திய கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் நண்பர் சுப்பராயன் அவர்கள் பேசிய பேச்சும், நினைவிலே நிழலாடின. அதை மாத்திரம் இங்கே, குறிப்பிக்காகப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலவையைக் கலைக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு கருத்துரு தோன்றியபோது, மேலவையிலே அன்றைக்கு உறுப்பினராக இருந்த அருமை நண்பர், இந்திய கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தமிழ் மாநிலப் பொதுச் செயலாளர் திரு. ப. மாணிக்கம் அவர்கள் இத்தகைய வாசகங்களை அங்கே மொழிந்தார்கள்.

“படித்த பட்டதாரிகள், அறிவாளிகள் ஆகியோருடைய அறிவு, இந்த அவைக்குத் தேவை. அவர்களின் அறிவு, தமிழ் நாட்டினுடைய நிர்வாகத்திற்குத் தேவை. இங்கே அரசை நடத்துவதற்குத் தேவை என்பதரல்தான். அறிவுத்துறையில் உள்ளவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் இங்கே பிரதிநிதித்துவம் தரப்பட்டிருக்கின்றது. அதைப்போலவே, உள்ளாட்சித் துறையில் உள்ளவர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று கூறிவிட்டு, அவர்கள் மேலும் பேசும்போது சொன்னார்கள். “இன்றைக்கு இந்த மேலவை கலைக்கப்பட்டால், உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மூலமாக இங்கே வரக்கூடியவர்களுக்கு இனி அந்த வாய்ப்பே இல்லாமல் போய்விடும். பஞ்சாயத்துக்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் போன்ற அமைப்புகளின் ஓட்டு மொத்தமான நலன்களைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த முறையே இங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இது ஜனநாயகத்தின் வளர்ச்சி காரணமாக ஏற்படுகிறது. ஆகவே அறிவுத் துறையில் உள்ளவர்கள், கிராமப்புற மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் நலன்களைக் காக்க விரும்புகிறவர்கள் இங்கே அங்கம் பெற வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் தான் நாமினேஷன்கூட நடந்தது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள முக்கியமான சமூக நல ஊழியர்கள், கலைத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள், மற்ற அறிவுத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள், நிபுணர்கள் போன்றவர்களை நியமிக்கலாம் என்று ஆளுநருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இவ்வாறு சமுதாயத்தின் முக்கியமான துறைகளைப்

1939 பிப்ரவரி 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பிரதிபலிக்கும் வகையிலே இந்த அமைப்பு முறை ஏற்பட்டிருக்கிறது” என்று கூறி, அன்றைக்கு மேலவைக் கலைப்புக்குத் தன எதிர்ப்புக் கருத்தை மேலவையிலே, நண்பர் திரு. மாணிக்கம் தெரிவித்தார்.

தீர்மானம் இங்கே அன்றைய முதலமைச்சரால் முன்மொழியப்பட்டு அன்றைய அவையின் முன்னவர் நாவலர் அவர்களால் கருத்துக்கள் கூறப்பட்டபோது, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இங்கே உரையாற்றிய திரு. சுப்பராயன் அவர்கள், மிக வேகமாகப் பேசி, “அதனால்தான், திச்சயமாக இந்தத் தீர்மானத்தை வசவேற்க முடியாது என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது அன்றைக்கு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எடுத்த நிலை.

ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் மேலவை குறித்த கொள்கைகள் உண்டு. இப்போது நாம் விவாதித்துக்கொண்டிருப்பது, தமிழ்நாட்டிலே மேலவை இருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதுபற்றித் தான்.

எதிர்க் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் நண்பர் திரு. கே.கே.எஸ். எஸ்.ஆர். இராமச்சந்திரன் இங்கே உரையாற்றியபோது, முதலமைச்சர் அவசர அவசரமாக அள்ளித் தெளித்த அலங்கோலமாக மேலவையை உருவாக்குகிற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டார். நான் அவசரமாக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேனா அல்லது முன்னாள் முதலமைச்சர், என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். மேலவையைக் கலைப்பதற்கான தீர்மானத்தை அவசர அவசரமாகக் கொண்டு வந்தாரா என்பதை, அதாரங்கள் மெய்ப்பிக்கக் காத்திருக்கின்றன. நான் அவைகளை இங்கே எடுத்துக் காட்டுவது கடமை என்று கருதுகிறேன்.

மேலவையினுடைய சிறப்பியல்புகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசிய திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களும் மற்றும் நம்முடைய நண்பர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்களும், நண்பர் விஜய ராகவன் அவர்களும், திரு. இராமநாதன் அவர்களும், திரு. பூவராகன் அவர்களும், திரு. வல்லரசு அவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 பிப்ரவரி 20]

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியோடு அவையின் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்த அவையிலே ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார், சத்தியலகர்த்தி, முத்துலட்சுமி ரெட்டி, சர். கி. ஆர். ரெட்டி, டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார், முதறிஞர் இராஜாஜி, பேரறிஞர் அண்ணா, இன்றைய குடியரசுத் தலைவர் ஆர். வி., பாலசுப்பிரமணிய அய்யர், வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, ராஜா அய்யர், ஏ. ஆர். தாமோதரன், ஜி. ஆர். தாமோதரன் போன்ற வர்கள் எல்லாம் இருந்து சிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். அந்த அவையைக் கலைப்பது என்ற தீர்மானத்தை 14-5-1986-ம் நாளன்று இந்தப் பேரவையில் அன்றைய அளும் கட்சியாக இருந்த அ.இ.அ.தி.மு.க. சார்பில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி னார்கள். எப்படி இது அவசரமாக நடைபெற்றது என்பதை நான் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கலைக்கும்போது கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய விதிமுறைகள் எதுவும் கடைப் பிடிக்கப்படவில்லை என்பதுதான் நான் சொல்ல வந்த கருத் தாகும்.

என்கெந்தப் பொருள்கள் பற்றி அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் முடிவெடுக்க வேண்டும் என்பதற்கு தமிழ்நாடு அரசின்

‘Business Rules and Secretariat Instructions’

என்கூற தாளில் மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நூலின் இரண்டாவது அட்டவணையில்,

‘Cases to be brought before the Council’

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் பட்டியலைப் பார்த்தால், அதிலே இரண்டாவதாக இடம் பெற்றிருக்கிற கருத்து

‘Proposals to dissolve the Legislature of the State’

என்று மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஒரு மாநில சட்டமன்ற அவையைக் கலைப்பது என்ற கருத்து கவுன்சில் முன்னால் விவாதிக்கப்பட வேண்டுமென்று அந்த விதி கூறுகிறது. கவுன்சில்

1989 பிப்ரவரி 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்றால் வேறு பொருள் கொள்ளக்கூடாது. கவுன்சில் என்பதற்கும் அதே புத்தகத்தில் முதல் பக்கத்தில் விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. என்ன விளக்கம் என்றால்,

‘Council means the Council of Ministers constituted under Article 163’

அதாவது கவுன்சில் என்றால், 163-வது உறுப்பிப்படி அமைக்கப்பட்ட அமைச்சரவை என்று பொருள்படும் என்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலேயிருந்து என்ன தெளிவாகத் தெரிகிறது என்றால், ஒரு அவையைக் கலைப்பது என்றால் அது அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல, அதே இரண்டாவது அட்டவணையில், அதாவது அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் எந்தெந்தப் பொருள் குறித்து விவாதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற பட்டியலில் 16-வது பிரிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால்,

‘Proposals involving any important change of policy or practice’

என்று உள்ளது. எந்தப் பொருளைப் பற்றியும் ஒரு கொள்கை மாற்றம் இருக்குமானால், அதைப்பற்றி அமைச்சரவையில் விவாதிக்க வேண்டும்.

அதிலே 15 (1) பிரிவு என்ன சொல்கிறது என்றால்,

‘The Chief Minister may direct any case referred to in the second schedule may instead of being brought up for discussion at a meeting of the Council be circulated to the Ministers for opinion’.

அதாவது, இரண்டாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கோப்பு எதனையும் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் விவாதிப்பதற்குப் பதிலாக, முதலமைச்சர், அமைச்சர்களின் கருத்தை அறிவதற்காக அந்தக் கோப்பை சுற்றோட்டத்திற்கு அனுப்பக் கட்டளையிடலாம். அது மாத்திரமல்ல. ஏற்கெனவே இருந்த கொள்கைகளுக்கோ அல்லது நடைமுறைகளிலிருந்து மாறுபடுவதான கருத்துக்கோ சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கருத்து என்றால், அது அமைச்சரவையில் விவாதிக்கப்பட வேண்டுமென்று மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. எனவே மேலவைத் தலைப்புபற்றி முக்கியமாக அமைச்சரவையில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதை நாம் கோடிட்டு வைத்துக் கொண்டால், அமைச்சரவை கூடி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 பிப்ரவரி 20]

விவாதிக்கவில்லையென்றாலும் கூட என்ன செய்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அதிலேயே வழி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விதி 15-ன் 1-வது பிரிவும் 2-வது பிரிவும் என்ன சொல்கிறது என்றால்,—

‘If it is decided to circulate any such case to the Ministers, copies of papers relating to the case which are circulated among the Ministers shall simultaneously be sent to the Governor. Where such a case is circulated in original to the Ministers, it should be circulated to the Governor also after all the Ministers have seen it.’

அதாவது, அத்தகைய பொருளுக்குரிய கோப்பு எதனையும் அமைச்சர்களுக்கு அனுப்ப முடிவு செய்தால், அவ்வாறு சுற்றனுப்பு செய்கிற அதேநேரத்தில் அந்தக் கோப்பிற்குரிய நகல்கள் ஆளுநருக்கும் அனுப்பப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அமைச்சர்களுக்கு சுற்றோட்டமாக கோப்பு அனுப்பப்படுகிற நேரத்தில் அமைச்சர்கள் அனைவரும் பார்வையிட்ட பிறகு, அது ஆளுநருக்கு அனுப்பப்பட்டாக வேண்டும். இவ்வாறு தெளிவாக விதியிலே இருக்கிறது. ஆனால் என்ன நடந்திருக்கிறது தெரியுமா? முதலாவது அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலே மேலவைக் கலைப்பு என்பது விவாதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி விவாதிக்கப்படவேயில்லை. அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலே விவாதிக்கப்படாவிட்டாலும் கூட அமைச்சர்கள் மத்தியிலே சர்க்குலேஷனுக்கு, சுற்றோட்டத்திற்கு கோப்பு அனுப்பப்பட்டு இருக்கவேண்டும். அதுவும் நடக்கவில்லை. மூன்றாவதாக, கோப்புகள் கவர்னருக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கவேண்டும். அதுவும் நடக்கவில்லை. இப்படி எல்லாம் செய்யப்படாமல் மேலவை அவசர அவசரமாகக் கலைக்கப்பட்டது. இப்படி கோப்பு அனுப்பப்படாததற்கு என்ன காரணம் தெரியுமா? அந்தக் காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ள, மேலவைக் கலைப்பு குறித்த ஒரு கோப்பே இப்போது கிடையாது. அப்படி ஒரு கோப்பே உருவாக்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு ஃபைலே உருவாக்கப்படவில்லை. அதுதான் வேடிக்கை. மேலவை குறித்து அரசாங்கத்திடத்திலே என்ன விவரம் என்ன ஃபைல் என்று தேடிப் பார்த்தால், 9-5-1986 அன்று நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், பாரதப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதுகிறார். 9-5-1986—அந்தக் கடிதத்தைப் படிக்கிறேன்.

1989 பிப்ரவரி 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

“Dear Thiru Rajiv Gandhi,

When I met you last in Delhi I mentioned about our ideas of abolishing the Second Chamber of the Tamil Nadu Legislature and you expressed your agreement. On that basis, we are taking follow-up action. I discussed this with Thiru O. Subramaniam, Leader of the Tamil Nadu Congress Legislature Party also. He indicated that the Congress Party would support the move provided suitable advice is received from you. May I, therefore, request you kindly to give suitable instructions immediately to him to the effect that the Members of the Tamil Nadu Congress Legislature Party should support the move. With kind regards.

Yours sincerely,

M. G. RAMACHANDRAN.”

என்று கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. முதலமைச்சர் பிரதமருக்குக் கடிதம் எழுதுகிறார். ஒரு கட்சித் தலைவர் இன்னொரு கட்சித் தலைவருக்கு எழுதவேண்டிய கடிதத்தை முதலமைச்சர் பிரதமருக்கு எழுதுகிறார். உங்களுடைய கட்சி ஆதரவைத் தர வேண்டும் என்று நான் நம்முடைய மூப்பனாரைக் கேட்டுக் கொள்வதாக இருந்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தலைவர் என்கிற முறையில், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மூப்பனாருக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தால் அது பொருத்தம். அப்படிச் செய்யாமல், முதலமைச்சர், அரசாங்கச் சார்பில், பிரதமருக்குக் கடிதம் எழுதுகிறார். உங்களுடைய கட்சித் தலைவர் சுப்பிரமணியம் அவர்களிடத்திலே சொல்லி, ஆதரவைத் தரச்சொல்லுங்கள், என்னிடத்திலே வாக்களித்தபடி, உங்களிடத்திலே பேசியபடி என்று ஒரு கடிதம் எழுதப்படுகிறது. இதுதான் ஃபைலே, இதுதான் ஆரம்பம். இந்த ஃபைலை இங்கிருந்து சீப் மினிஸ்டர் அலுவலகத்திலேயிருந்து கையெழுத்திட்டு,

‘approved by C.M.’

என்று கையெழுத்திடப்பட்டு இந்தக் கடிதம் டெல்லியிலே உள்ள Tamil Nadu House மூலமாக டெல்லிக்கு, பிரதமருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 பிப்ரவரி 20]

இப்படி முதலமைச்சர் அவர்கள் 9-5-1986-லே கடிதம் எழுதிய அதேநாளில், இந்த அவையில் அன்றைக்கும், இன்றைக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த, இருக்கிற, ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒரு கேள்வியை எழுப்புகிறார். என்ன கேள்வி என்றால்—அப்போதே ஒரு வதந்தி உலவ ஆரம்பித்திருக்கிறது, மேலவை கலைக்கப்படும் என்பது போன்ற வதந்தி—அதை வைத்து ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒரு கேள்வி கேட்கிறார். சட்டமன்ற மேலவையைக் கலைக்கும் உத்தேசம் எதுவும் அரசுக்கு உண்டா என்று கேட்கிறார். அவை முன்னவர் நாவலர் அவர்கள் அதற்கு பதில் அளிக்கிறார். “இரு அவைகளும் இருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற கருத்து, அவைப்போது ஏற்பட்டு, அவ்வப்போது போய்விடும் ஒன்றாக இதுவரை இருந்தது. இந்தியாவிலே உள்ள மாநிலங்களில் 6 மாநிலங்களைத் தவிர எந்த மாநிலத்திலும் சட்டமன்ற மேலவை இல்லை. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் சட்டமன்ற மேலவையைக் கலைப்பதற்கான செயற்குறிப்பு எதுவும் திட்டவாட்டமாக இல்லை. செயற்குறிப்பே இல்லை” என்று பதில் கூறினார். செயற்குறிப்பு இல்லாத நிலையில், பிரதமருக்கு முதலமைச்சர் கடிதம் எழுதி ஆதரவு கேட்கிறார், அதே நாளில்தான் என்றைக்குக் கடிதம் எழுதப்படுகிறதோ, அதேநாளில் நாவலர் இந்தப் பதிலை அளிக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவு எடுக்கப்படுமானால், இந்த அவைக்குத் தெரியாமல் எடுக்க முடியாது. ஆனால் இப்போது, இந்த நேரம் வரையில் சட்டமன்ற மேலவையைக் கலைக்க எந்தச் செயற்குறிப்பும் அரசிடம் இல்லை, அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் எதுவும் கிடையாது என்று 9-ஆம் தேதி சொல்லப்படுகிறது. 14-ஆம் தேதி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இடைக்காலத்திலே 5 நாட்கள்தான். இப்படித்தான் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டிய விதிமுறைகள் எதுவும் கடைப்பிடிக்கப்படாமல், கவர்னருடைய கையெழுத்துக்குச்சுடச் செல்லவில்லை; தீர்மானம் நிறைவேறிய பிறகும்கூட ரிசுத்திரமான வேடிக்கையான வேதனையான நிலை என்னவென்றால், தீர்மானம் நிறைவேறிய பிறகு, அந்தத் தீர்மானத்தை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-10)

பிரதமருடையத்திலே சட்டமாக ஆகவேண்டும் என்பதற்காக அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அப்படி அனுப்பிவைக்கப்படுகிற நேரத்தில், இதை அனுப்பி வைப்பதைப் பற்றி குறிப்பு எழுதும் போது, ஆளுநருக்கு கோப்பை பணிந்து அனுப்புவது என்பதைக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 பிப்ரவரி 29]

குறித்து, ஒரு கற்றோட்ட முடிவு, இது கவர்னருக்கு அனுப்பப் பட்டேண்ணோ, வேண்டாமா என்ற முடிவு. இதில் எல்லா அதிகாரிகளும் கையெழுத்து இடுகிறார்கள், அடுத்து அவை முன்னவர் நாவலர் அவர்கள் மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய பார்வைக்கும் இந்தக் கோப்பை அனுப்பி வைக்கலாம், 'நெடுஞ்செழியன்' என்று கையெழுத்து இடுகிறார்கள். அதை ஆதரித்து சட்ட அமைச்சர் பொன்னையன் அவர்களும், 20-5-1986-ல் கையெழுத்து இடுகிறார், ஆளுநருக்கு அனுப்பி வைக்கலாம் என்று. அதற்குக் கீழே முதலமைச்சர் என்றும், ஆளுநர் என்றும் குறிப்புகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஆளுநர் என்பதை நாவலர் அவர்களே அவருடைய கைப்பட சிகப்பு இங்காட் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் மாத்திரம் கையெழுத்து போட்டுவிட்டி, ஆளுநர் என்று எழுதப் பட்ட இடத்தை அடித்து விடுகிறார். கவர்னரை ஒழிப்பதிலே அவருக்கு இருந்த ஆர்வத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் கவர்னர் இருக்கிற வகையிலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முறைகள் எப்படி ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான் சொல்கிறேன். அது மாத்திரம் அல்ல. அதே 'ஃபைலில்' அவர் எழுந்ததிலே ஆளுநருக்கு அனுப்பப்பட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் எழுதவில்லை. பின்னர் அவ்வாறு யார் எழுதுகிறார்கள்? முதலமைச்சர் கையெழுத்துப் போடுகிறார். ஆளுநர் என்று எழுதப் பட்ட அந்தச் சொல்லை அடித்து விடுகிறார். அதற்கு பிறகு

"The intention of Chief Minister is that this need not be circulated to the Governor" என்று Deputy Secretary to the Chief Minister

இந்த 'ஃபைலிலே' குறிப்பு எழுதுகிறார். எனவே அவசரப்பட்டவர்கள் அவர்களா? அல்லது இவ்வளவு ஆற அமர கவர்னருக்கு ஃபைலை அனுப்பி, மந்திரிசபைக் கூட்டத்தில் சொல்லி. இதை வெள்ளாம்பிடி தேர்தல் அறிக்கையிலே நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததால், மேலவையை மீண்டும் கொண்டுவரவோம் என்று வெளியிட்டு, காங்கிரஸ் கட்சியும், அதே அறிக்கையை வெளியிட்டதால், நிச்சயமாக இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறும் எனும் நம்பிக்கை யோடு நாங்கள் மந்திரிசபைக் கூட்டத்தில் ' (Cabinet Meeting) '

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஒரு முடிவை எடுத்து, அந்த முடிவு 'ஃபைலாக்' மாறி, அந்த ஃபைலிலே நான் கையெழுத்து இட்டு, கவர்னரும் கையெழுத்து இட்டு, பிறகு தீர்மானம் இங்கே வந்திருக்கிறது. அனால் அன்றைக்கு ஒரு கடிதத்தின் மூலமாக ஒரு தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே கொண்டுவந்து அவசர அவசரமாக நிறைவேற்றப் பட்டது என்பதற்காகத்தான் இத்தனை ஆதாரங்களையும் நான் சொன்னேன். இதிலே உள்நோக்கம் இருந்ததா, இல்லையா என்ற ஆராய்ச்சிக்கு எல்லாம் நான் செல்ல விரும்பவில்லை. அந்த அவையிலே நான் பேசியதை நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் இராமநாதன் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். நான் அந்த அவையிலே பேசினேன். நான் இரூபாய்தான் இப்படி ஒரு முடிவு எடுக்கப்படுகிறது என்றால், நான் ராஜினாமா செய்வதற்குக் கூடத் தயாராக இருக்கிறேன். சீர்த் தி ராய்ந்த, கொன்மை வாய்ந்த, ஏறத்தாழ 65 ஆண்டுக்கு மேற்பட்ட இந்த புராதனமான அமைவை எனக்காக கலைக்க வேண்டாம் என்று கூட நான் அன்றைக்குச் சொன்னேன். இந்தக் கருத்தை நான் வெளியிட்டது மாத்திரமல்ல. நாட்டிலே உள்ள எல்லா ஏடுகளும் அன்றைக்கு இந்தக் கருத்தை வெளியிட்டன. எனவே நான் அதை விவாதப் பொருளாக ஆக்க விரும்பவில்லை.

இன்றைக்கு இன்னொரு கருத்தை நம்முடைய அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர் அவர்களும் சொன்னார்கள். வின் செலவு என்ற ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அழகர்சாமி அவர்கள் கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். அனாவிற்குச் செல்லவில்லை. அவர் செலவோடு விருத்தினிட்டார். அனால் கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். பதவி இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் பதவி கொடுக்க என்று சொன்னார். இரண்டிற்கும் நான் பதில் அளிக்கவிரும்புகிறேன். வின் செலவு ஒன்றும் அதிக மில்லை. மேலவையை மீண்டும் கொண்டு வருவதால் மேலவைக்கு அகக்கூடிய செலவு ஏற்கெனவே அது செலவைப் பார்த்தால், 1985-86-ல் ரூ. 13.67,000. மேலவைச் செயலகத்தினுடைய செலவு ரூ. 18.80,000. இவ்வளவு தான் மேலவை கலைக்கப்பட்டாலும் கூட செயலகம் அப்படியேதான் இருக்கும். மேலவை போய் விட்டது என்று செயலகத்தில் உள்ளவர்களை எல்லாம் அனுப்பி விடாமலானது, மேலவை உறுப்பினர்கள் தான் லிபிச்சவாயர்கள். அவர்களை அனுப்பிவிடலாம். அனால் செயலகத்தில் உள்ளவர்களை நிச்சயமாக அனுப்ப இயலாது. அவர்கள் அப்படியேதான் இருப்பார்கள். அது ரூ. 15 இலட்சம் என்றைக்கும் சர்க்கார்

1989 மார்ச் 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தர வேண்டிய செலவு தான். 1986-87-ஆம் ஆண்டு கணக்கைப் பார்த்தாலும்கூட, மேலவைத் தலைவர், துணைத் தலைவர், உறுப்பினர்கள் ஆகியோருக்கு ஆகும் செலவு ரூ. 15,23,000. நம்முடைய விஜயராகவன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப்போல 63 பேர் உறுப்பினர்களாக வந்தால், இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகச் செலவு ஆகலாம். அப்படியே அளாலும்கூட, ரூ. 30 லட்சம், ரூ. 40 இலட்சத்தை அது தாண்டாது. செயலகத்தினுடைய செலவு ரூ. 18, ரூ. 20 இலட்சமாகத்தான் இருக்கும். இந்தச் செலவோடு பதவி இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் பதவி கொடுக்க திட்டம் விரும்புகிறது என்று சொன்னாரே நண்பர் தே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வதெல்லாம், நாங்கள் அட்சிக்கு வந்ததும் அறிவித்திருக்கிறோம். வாரியங்களில் ஒன்றிரண்டைத் தவிர, மிக மிக அதிகமாக மக்களோடு தொடர்பு உடைய ஒன்றிரண்டு வாரியங்களைத் தவிர, வேறு எந்த வாரியத்திற்கும் நாங்கள் அதிகாரப்பூர்வமற்ற கட்சிக்காரர்களைத் தலைவர் களாகப் போட மாட்டோம் என்று திட்டவாட்டமாக அறிவித்திருக்கிறோம். ஆனால் அட்சிமக அட்சியில் நடத்தியது என்ன? 'அக்ரோ எஞ்சினியரிங் சர்வீஸ்' அர். முத்தையன் அவர்களுக்கு, —ஆண்டுச் செலவைச் சொல்கிறேன்—லவ்வோரு ஆண்டுச் ரூ. 1,04,565 செலவு. அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் தலைவர் கே.எஸ். ராஜேந்திரன்—ஒரு ஆண்டுச் செலவு 1 லட்சக் க்கு 35 ஆயிரத்து 025 ரூபாய். ரிசைய உயர்மட்டக் குழுத் தலைவர் முனையதி—ஒரு ஆண்டுச் செலவு—ரொட்டிக் குறைச்சல்—5,52,243 ரூபாய். ஸுகர்கேன் பார்ட்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் தலைவர்—தேன் ரோவன்—27,035 ரூபாய் ஒரு ஆண்டுச் செலவு. வீட்டு வசதி வாரியம்—திருப்பூர் மணிமாறன், 2,05,955 ரூபாய் ஒரு ஆண்டுச் செலவு—சுடிசை மாற்று வாரியத் தலைவர்—அங்கமுகம்—ஒரு ஆண்டுச் செலவு 1,35,885 ரூபாய், டிக்கோ—தலைவர் சலோசனா சம்பத் ரூ. 2,06,812. தமிழ்நாடு சிமெண்ட் கழகத்திற்கும் அவர்கான் தலைவர். அதற்குச் செலவு 47,344 ரூபாய். அடுத்து அகிரிபர் வீட்டு வசதி வாரியம் அவர்களுக்கு விடே கட்டிக்காப்படவில்லை. ஆனால் ஒரு வாரியம் உண்டு. அதற்கு மாசிலாமணி என்பவர் தலைவர்—செலவு 1,6,385 ரூபாய். சென்னை மெட்ரோ வார்ட்டர்—ஜெப்பியார் தலைவர்—செலவு 100,098 ரூபாய் வாகு. த் திற்கு. கோல் லொர்ச்சிக் கமகம், அதற்குத் தலைவர் வெள்ளைச் சாமி, அதற்குச் செலவு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,75,112 ரூபாய் குடிநீர் வாரியம், தலைவர் உகம்சந்த், அதற்குச் செலவு 35,674 ரூபாய். திட்டக் குழு, துணைத் தலைவர் எம். முத்துசாமி செலவு 2,31,076

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 பிப்ரவரி 20]

ரூபாய். கோவாப்டெக்ஸ், தலைவர் அனதாபுத்தூர் ராமலிங்கம். அதற்கு ஆண்டுச் செலவு 2 லட்சம் ரூபாய். மாநில வேளாண்மை விநியோக வாரியம். அதற்குத் தலைவர் தேவகி பரண்டியன், அதற்கு ஆண்டுச் செலவு 1,21,000 ரூபாய். மாநில குழாய் வாரியம், அதற்குத் தலைவர் கொளத்தூர் கோதண்டம் 1,10,063 ரூபாய். டெல்லி தனிப் பிரதிநிதி பட்டுராஜன் செலவு 1,82,185 ரூபாய். திருக்குறள் மையம், தலைவர் திருக்குறள் முனுசாமி, செலவு 48 ஆயிரம் ரூபாய்.

அடுத்து, அரசுக் கலைஞர்கள். அரசுக் கலைஞர்களில் அரசுக் கவிஞருக்குச் செலவு 1,49,000 ரூபாய். கலைஞர்கள் 32 பேரோ என்னவோ, ஒரு பெரிய ஆஸ்தானமே உண்டு. அந்த அரசுக் கலைஞர்களுக்கு செலவு 5,21,900 ரூபாய். தமிழ் வளர்ச்சி உயர் மாட்டக் குழு தலைவர் சிவம்சி செல்வர் ம.பொ.சி. செலவு 2,40,000 ரூபாய். கோழி வாரியம், தலைவர் கல்யாணி ராமசாமி, 1,26,845 ரூபாய். மீன் வளர்ச்சிக் கழகம், தலைவர் முத்துராம லிங்கம் 3,91,998 ரூபாய். பால் வளர்ச்சிக் கழகம் தலைவர் செங்கம் ஜபார் 24,000 ரூபாய். தொழில் முதலீட்டுக் கழகம், தலைவர் எஸ். ஆர். இராதா (குறுக்கீடு) அதற்கு போட்டதே கிடையாது. காங்கிரஸ் கவான்மெண்டிலேயும் கிடையாது, தி.மு.க. ஆட்சி யிலேயும் போட்டது கிடையாது—தொழில் முதலீட்டுக் கழகம், எஸ். ஆர். இராதா 2,52,564 ரூபாய். பாடநூல் கழகம், தலைவர் மார்க்கப்பந்து 1,11,300 ரூபாய். ஆதி திராவிடர் வீட்டு வசதிக் கழகம், தலைவர் கண்ணன் 58,560 ரூபாய். ஆக 45,77,576 ரூபாய் இவைகள் எல்லாம் கட்சிக்காரர்கள் என்று . . .

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சருடைய பேச்சில் குறுக்கிட வேண்டும் என்பது அல்ல. அவர் சொல்வதெல்லாம் எங்களுடைய கணக்கைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இப்போதுதான் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே 2, 3 வாரியங்களில்தான் வாரியத் தலைவர்களைப் போடுவோம், மீதி போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போதுதான் பார்வியமெண்டரி செக்டரட்டரீஸ் எல்லாம் போட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இனி மேல்தான் அவர்களுடைய கதை தெரியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் என்னமோ பெரிய விஷயம் சொல்லப் போகிறார் என்று எதிர்பார்த்தேன். (குறுக்கீடுகள்). உட்காருங்கள், சுட்டிமா குறுக்கிட முடியாது நான் பேசி முடிக்கிறேன்.

1969 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதிலே ஏதாவது கருத்து வேறுபாடு இருந்தால்தான் நீங்கள் சொல்லலாமே தவிர, நோக்கம் கற்பிக்கக் கூடாது.

திரு. ஆர். அண்ணாமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எங்களுடைய தலைவர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் நடந்த சில அலங்கோலங்களாக இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அருங்கூர்நது உறுப்பினர் அவர்கள் முதல்வர் அவர்கள் பயன்படுத்தாத சொற்களை நீங்களே பயன்படுத்தி கொச்சைப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டாம்.

திரு. ஆர். அண்ணாமணி : ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கலைஞருடைய தலைமையில் 7½ ஆண்டுக்காலம் இந்தத் தமிழகத்திலே ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த போது...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது பேசப் பட்ட செய்திக்கு உங்களுடைய மறுப்பு என்ன?

(பிற்பகல் 1-20)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் பேசியதில் ஏதாவது தவறு இருந்தால் அதைச் சொல்ல வேண்டும். வேறு விவாதம் என்றால் அதற்கு நீங்களும் தயாராக இருக்கலாம். மற்ற உறுப்பினர்களும் தயாராக இருக்கச் சொல்லி நானும் சொல்லிவிடுவேன். அது தேவையில்லை. நான் இப்போது சொன்னதில் என்ன தவறு என்று சொல்லுங்கள். அவ்வளவுதான்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் சில அலுவல் சார்பற்றவர்கள்—ஆபீசர்ஸ் தவிர மற்றவர்களையும் போட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அப்படிப் போடப் போவதில்லை, ஒன்றிரண்டு தவிர மற்றவர்களெல்லாம் அதிகாரிகளாகத்தான் போடப் போகிறோம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது ஒரு கொள்கை

(திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு)

[1989 பிப்ரவரி 29]

முடிவு. ஆனால் அந்தச் செலவினங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்ட போது ஒவ்வொரு கார்ப்பரேஷனிலேயும் அலுவல் சார்பற்றவர்கள் இல்லாமல் இருந்திருந்தால், அந்த இடத்திலே ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி இருந்திருப்பார். அது அந்தச் செலவு அந்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிக்கும் ஆகத்தான் இருக்கும். டி.ஐ.ஐ.சியிலே ஒரு சேர்மன், எம்.டி. அல்லது சேர்மன்-கம்-எம்.டி. என்று ஒரே ஆளாகக் கூட இருந்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி நீங்கள் போடு கிறபோது அரசு அலுவலர்கள் யார் இருந்தாலும், இந்தச் செலவு, அவர்களுடைய சம்பளம், பாண்டிபடி இவையெல்லாம் உள்ளடக்கியது. ஆகவே அது வீண் செலவு அல்ல. அரசு அதிகாரிகளாக இருந்திருந்தாலும் அதிகின்ற செலவு தான். கொள்கை ரீதியாக நாங்கள் போடப்போவதில்லை என்று சொன்னால் அது வேறு பிரச்சினை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் கே.கே.எஸ்.எஸ்.ஆர். அவர்கள் சொன்னதற்குப் பதில் சொல்கிறேன். கட்சிக்காரர் களுக்குப் பதவி கொடுப்பதற்காக என்று சொன்னார். நான் படித்த பட்டியலிலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் எந்தக் கட்சிக் காரர்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொன்னேன். வேறு அல்ல. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). நம்முடைய முன்னாள் பேரவையினுடைய தலைவர் அவர்கள் ஏதாவது ஒரு பில் மேலவையிலிருந்து திரும்பி வந்திருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். விவாதிக்கப்பட்டு திரும்பி வந்திருக்கிறது. ஒன்றும் தவறு இல்லை. எப்போதுமே இரண்டு டாக்டர் களிடத்திலே கனச்ட்டர் மான வேண்டும் என்பார்களே, அதைப் போலத்தான் பேரவை, மேலவை என்பது. இரண்டு ஒப்பீனியன் பெறவேண்டும் என்பதற்காக. சட்டையைப் போட்டுக் கொண்டாலே போதும், பேனாவைக் கூட இங்கே சொருகிக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஒரு பை பேனாவைச் சொருகிக்கொள்ள வைத்துக்கொள்கிறோம் அல்லவா, சில பொருள்களை வைத்துக் கொள்ள? நம்முடைய ஒப்பினர் அவர்கள் கூட இரண்டு பைகள் வைத்திருக்கிறார் (சிரிப்பு) ஒரு பையிலே பேனா, இன்னொரு பையிலே அவருக்குத் தெரியும் (சிரிப்பு). அது போலத்தான் பேரவை என்பது சட்டையைப்போல, மேலவை என்பது பையைப் போல கருதிக்கொள்ள வேண்டும்.

1989 பிப்ரவரி 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவர்கள் சொன்னார்கள், எந்த மசோதா இங்கே திரும்பி வந்தது, எந்த பில் இங்கே திரும்பி வந்தது என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். 1954 ஆம் ஆண்டு

The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill

இங்கே திரும்பி அனுப்பப்பட்டது. (குறுக்கீடு) சொல்கிறேன். 26 வருடங்களுக்கு வருகிறேன். 1956-ல்

The Madras Estate Land Reduction Rent Bill

இங்கே திரும்ப அனுப்பப்பட்டது. 1967-ல்

The Madras District Municipalities Amendment Bill

மேலவையிலே விவாதிக்கப்பட்டு, பேரவைக்குத் திரும்ப அனுப்பப்பட்டது. 1967-ல்

The Indian Stamp Madras Amendment Bill

மேலவையிலே விவாதிக்கப்பட்டு பேரவைக்கு திரும்ப அனுப்பப் பட்டது. 1969-ல்

The Tamil Nadu Agricultural Land Record Ryotwari Rights Bill
திரும்பி அனுப்பப்பட்டது. 1971-ல்

The Motor Vehicles Tamil Nadu Amendment

திரும்ப அனுப்பப்பட்டது. எனவே—அதற்குப் பிறகு இல்லை என்கிறார்கள். அவர் முதலிலே 20 வருஷம் என்று கேட்டார். கணக்கு கொடுத்த பிறகு, அதற்குப் பிறகு என்ன என்று கேட்கிறார். ஆக திரும்ப அனுப்பப்பட்டதற்கான வரலாறு இருக்கிறது.

மேலவை என்பது நம்மைவிட மேதைகள் என்று அவர்களை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதா என்கிற விவாதம் எல்லாம் இங்கே எழுந்தது. 'யாரொருவன் தன்னைவிட ஒரு அறிவாளி நாட்டிலே இருக்கிறான் என்று எண்ணுகின்றானோ, அவன் தான் அறிவாளி'. இதை நூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எனவே அப்படிப்பட்ட ஒரு மேலவை உருவாவதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

கொள்கை ரீதியான கருத்துக்களை மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பெற்றிருந்தாலும் கூட, நம்முடைய கட்சித் தலைவர்க ளெல்லாம் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, இதிலே 'தொழிமைக் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்துக்கள்

[பாசுடர் மு கருணாநிதி] [1989 பிப்ரவரி 20]

எங்களுக்கு எதிர்காலத்திலும், நிகழ்காலத்திலும் மெத்தவும் பயன்படும் என்கின்ற அளவோடு அவர்களுக்கெல்லாம் நன்றி கூறி இதனை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று அனைவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். அண்ணாநம்பி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் நடந்த சிலவற்றை என்னென்ன செலவு, வாரியத் தலைவருக்கு, மற்றவர்களுக்கு என்ற புள்ளி விவரத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அதேபோல், மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் இந்தப் பேரவையிலே ஏழரை ஆண்டுக் காலம் முதலமைச்சராக இதற்கு முன்பு இருந்திருக்கிறார்கள். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது ஒழுங்குப் பிரச்சினை யின் பால் வராது. அருள்கூர்ந்து உட்காரவும். சொன்னதில் உங்களுக்கு என்ன மாறுபாடு? (குறுக்கீடு) புதிய கருத்தைச் சொல்லக்கூடாது என்பது விதி. அருள்கூர்ந்து உட்கார வேண்டும். அப்படி உட்காரவில்லையெனில், பிறகு கடுமையாக விமர்சிக்க வேண்டியிருக்கும். (குறுக்கீடு) அது வேறு. வேறு சமயம். வரும்போது அதுபற்றி முழுக்க விமர்சிக்கலாம். உங்களுக்கு அதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதிலே அது வரவே வராது. உட்காருங்கள்.

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கடனியின் கார்பில் இந்த மேலவையை உருவாக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை நாங்கள் ஏன் ஏற்கவில்லை என்பதை அரசியல் பூர்வமாகவும், கொள்கை பூர்வமாகவும் நாங்கள் தெளிவாக எடுத்து வைத்தோம். இறுதியாக அரசிற்கு ஒரு வேண்டுகோள் நாங்கள் வைத்தோம். இப்போதைக்கு இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றாதிர்கள் என்று ஆனால் நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற நிலையிலே அரசு இருக்கிறது என்று இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து தெளிவாகிவிட்டது. ஆகவே, தேவையில்லாத ஒரு மேலவையை உருவாக்குவதும், அதிகப்படியான பணச் செலவை ஏற்படுத்துவதும் வேறு விதத்தில்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இது எப்படி. . .

[1989 பிப்ரவரி 20]

திரு. கே. ரமணி: சில விஷயங்களை உங்களுக்கு முன்னால் சமர்ப்பித்துவிட்டு, நான் என்ன செய்கிறேன் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, ஆகவே, அப்படிப்பட்ட முறையில் நேரடியாக மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று தேர்தெடுத்து வருவதற்கு எல்லா வசதிகளும் இருக்கிறபோது, 'இன்டைரக்ட் ரெப்ரசன்டேஷன்' என்ற முறையில் மிக அடிப்படையான ஒரு கொள்கையின் மீதுதான் எங்களுடைய கட்சி இந்த விஷயத்தை முன் வைக்கிறது என்று சொல்லி, அதையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதனால் இந்த நேரத்தில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் அண்மையில் நடைபெற்ற தேர்தலில் அமோகமான ஓட்டளித்துத் தேர்தெடுத்துள்ள இந்த அரசு தங்களுக்கு நன்மைகள் பல செய்யும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய சூழ்நிலைமையில் இந்த அரசிற்கு ஒரு இடையூறோ, தோல்வியோ ஏற்படுத்த மாமகசிட்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி விரும்பவில்லை. ஆகவே இதை ஆட்சேபித்து நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம் என்று தங்களுக்குச் சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

[இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு (மார்க்சிஸ்டு) கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் மேலவையிலிருந்து ஒரு சில பில்கள் இங்கே திருப்பி அனுப்பப் பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அது பாராட்டத் தக்கது. இந்த அவையானது அதை ஏற்றுக்கொண்டதா, இல்லையா என்ற தகவலைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. தீர்மானம் அவையின் முடிவுக்கு வைக்கப் பெற வேண்டும். அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரிவு 169 (1)-ன்படி இந்தத் தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதா என்று அறிய வாக்குப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். பேரவையின் முடிவை அறிய எண்ணிக்கணிக்கும் முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். எனவே, பேரவைச் செயலாளர் அழைப்பு மணியை அடிப்பார்.

[1989 பிப்ரவரி 20]

(பிற்பகல் 1-30)

(அழைப்பு மணி இரண்டு நிமிடங்கள் அடிக்கப் பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நுழைவாயில்கள் அனைத்தையும் மூடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

(நுழைவாயில்கள் அனைத்தும் மூடப்பெற்றன).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முன்மொழிந்த கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை அவையின் முடிவுக்கு விடுகிறேன்:

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கலாம் என்றும், அதற்குரிய சட்டத்தினை, அந்தச் சட்டத்தின் வகைமுறைகளுக்குச் செயல் விளைவு அளிக்கத் தேவைப்படுகிற அரசமைப்பின் திருத்தத்திற்கான வகைமுறைகளையும் மற்றும் நாடாளுமன்றம் தேவையெனக் கருதலாகும் நிறைவுறு, இடைவுறு மற்றும் விளைவுறு வகைமுறைகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில், இந்திய அரசமைப்பின் 169 ஆம் உறுப்பின் (1) ஆம் கூறின் கீழ் நிறைவேற்றலாம் என்றும் இந்தப் பேரவை தீர்மானிக்கிறது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, வாக்குகள் பின்வருமாறு எண்ணிக் கணிக்கப் பெற்றன:—

ஆதரித்தோர் 169

எதிர்த்தோர் 22

நடுநிலை வகித்தோர்—எவருமில்லை.

ஆதரித்தோர்.

1. திரு. சம்சுதின் என்கிற கதிரவன்.
2. திரு. பி.துரைசாமி.
3. திரு. அ. இரகுமான்கான்.
4. திரு. மு. இராமநாதன்.
5. திரு. பெ. சீனிவாசன்.
6. திரு. என். கணபதி.

1989 பிப்ரவரி 20]

7. திரு. வி. பி. இராசன்.
8. திரு. அன்பில் பொய்யாமொழி.
9. திரு. இளம்வழுதி.
10. திரு. மு. க. ஸ்டாலின்.
11. திரு. கே. அங்கமுத்து.
12. டாக்டர் கே. அண்ணாதுரை.
13. திரு. கே. அண்ணாதுரை.
14. திரு. ஆ. அதியமான்.
15. திரு. ச. அழகுவேலு.
16. திரு. வ. அன்பழகன்.
17. திரு. பெ. ஆசையன்.
18. திரு. டி. இராதாகிருஷ்ணன்.
19. திரு. நா. இராமகிருஷ்ணன்.
20. திரு. எ. எம். இராமசாமி.
21. திரு. எம். இராமச்சந்திரன்.
22. திரு. கே. வி. இராமசாமி.
23. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி.
24. மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்.
25. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா.
26. மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்.
27. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்.
28. மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி.
29. மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி.
30. திரு. எல். கணேசன்.
31. மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன்.
32. மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு.
33. திரு. த. ஆறுமுகம்.
34. திரு. ஆ. நடராசன்.
35. திரு. அ. மலர்மன்னன்.
36. திரு. மா. மணிமாறன்.
37. திரு. ரா. சின்னசாமி.
38. திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்.
39. திரு. வி. கே. இராச.
40. திரு. செ. இராமலிங்கம்.
41. திரு. ந. இராமச்சந்திரன்.
42. திரு. அ. இராசேந்திரன்.
43. திரு. தா. உதயகுரியன்.

[1989 பிப்ரவரி 20]

44. திரு. எஸ். என். எம். உபயதுல்லா.
45. திரு. ஆர். எட்டியப்பன்.
46. திரு. க. சொ. கணேசன்.
47. திரு. சா. கணேசன்.
48. திரு. வே. கணேசன்.
49. திரு. என். கணேசமூர்த்தி.
50. திரு. ஏ. கணேசமூர்த்தி.
51. திரு. எஸ். பி. கண்ணன்.
52. திரு. கே. கந்தசாமி.
53. திரு. எஸ். எஸ். கருப்பசாமி.
54. திரு. க. கன்னையன்.
55. திரு. டி. ஆர். கஜபதி.
56. திரு. பி. காளியப்பன்.
57. டாக்டர் து. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
58. திரு. எஸ். குணசேகரன்.
59. திரு. சு. குருநாதன்.
60. திரு. ஏ. கோதண்டம்.
61. திரு. வெ. கோவிந்தன்.
62. திரு. வி. சி. கோவிந்தசாமி.
63. திரு. சி. சண்முகம்.
64. திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்.
65. திரு. ஆர். சாமிநாதன்.
66. திரு. சா. சிவசுப்பிரமணியன்.
67. திரு. எஸ். ஆர். சிவலிங்கம்.
68. திரு. எஸ். சிவலோகம்.
69. திரு. க. சுந்தரம்.
70. மாண்புமிகு ஆற்காடு நா. வீரசாமி.
71. மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்.
72. மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சேர. ஆறுமுகம்.
73. மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்.
74. மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வ சிகாமணி.
75. மாண்புமிகு டாக்டர் ஏ. இராமகிருஷ்ணன்.
76. மாண்புமிகு திரு. கே. என். தேரு.
77. மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்.
78. திரு. வி. எம். தேவராஜ.
79. திரு. காதர் பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி.

1989 பிப்ரவரி 20]

80. டாக்டர் க. காஞ்சனா.
81. திருமதி எஸ். பி. சற்குணம்.
82. டாக்டர் த. சாந்தகுமாரி.
83. திருமதி யசோதா செல்லப்பா.
84. திரு. ப. சுந்தரம்.
85. திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்.
86. திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்.
87. திரு. கே. சுந்தர்.
88. திரு. ஏ. சுப்பு.
89. திரு. வ. சுப்பையா.
90. திரு. கே. சுப்பிரமணிய பிள்ளை.
91. திரு. அ. க. சுப்பிரமணியம்.
92. திரு. ஏ. செங்குட்டுவன்.
93. திரு. செங்கை சிவம்.
94. திரு. ந. செவந்திரபாண்டியன்.
95. திரு. அ. தங்கம்.
96. திரு. வே. தங்கபாண்டியன்.
97. திரு. என். தங்கவேல்.
98. திரு. வீ. தமிழ்மணி.
99. திரு. ஏ. சி. தயாளன்.
100. திரு. கே. ஆர். ஜி. தனபாலன்.
101. திரு. வி. தனராஜ்.
102. டாக்டர் து. திருமூர்த்தி.
103. திரு. துரை சந்திரசேகரன்.
104. திரு. பெ. துரைபாண்டி.
105. டாக்டர் கோ. நந்தகோபாலசுருட்டிணன்.
106. திரு. பொ. நடராசன்.
107. திரு. ஏகால் மு. நடேச உடையார்.
108. திரு. ஆர். பஞ்சாட்சரம்.
109. திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி.
110. திரு. மா. பின்லீர்செல்வம்.
111. திரு. ராம. நாராயணன்.
112. திரு. அ. வே. பாலசுப்பிரமணியன்.
113. திரு. எல். பால்ராஜ்.
114. திரு. கே. பிச்சாண்டி.
115. திரு. இ. புகழேந்தி.

[1989 பிப்ரவரி 20]

116. திரு. என். பெரியசாமி.
117. திரு. ஐ. பெரியசாமி.
118. திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்.
119. திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்.
120. திரு. பொன். விஜயராகவன்.
121. திரு. பி. என். வல்லரசு.
122. திரு. ஆஸ்கார் சி. நிக்லி.
123. திரு. பா. அப்துல் சமத்.
124. திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி.
125. திரு. அ. பெரியண்ணன்.
126. திரு. டி. பொன்முடி.
127. திரு. ஜி. பொன்னுபிள்ளை.
128. திரு. எம். சேட்டு.
129. திரு. எம். முகமது சித்திக்.
130. திரு. ஆர். மகேந்திரன்.
131. திரு. ஆச்சியூர் எம். மணி.
132. திரு. இரா. மதிவாணன்.
133. திரு. பா. மனோகரன்.
134. திரு. கோ. புவராகன்.
135. திரு. அ. மு. ஹமீது இப்ராகிம்.
136. டாக்டர் சி. ரா. மாசிலாமணி
137. திரு. தி. ரா. மாசிலாமணி.
138. திரு. அ. மாரிமுத்து.
139. திரு. ப. முத்துசாமி.
140. திரு. எம். முத்தையா.
141. திரு. எம். முத்தையன்.
142. திரு. பொ. முருகேசன்.
143. திரு. வ. முல்லைவேந்தன்.
144. திரு. எஸ். ஆர். முனிரத்தினம்.
145. திரு. எல். மூக்கையா.
146. திரு. இரா. மோகன்.
147. திரு. சி. ராமச்சந்திரன்.
148. திரு. கே. ராமச்சந்திரன்.
149. திரு. மொஞ்சனூர் ப. ராமசாமி.
150. திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன்.

1989 பிப்ரவரி 20]

151. திரு. ஆர். வரதராசன்.
152. திரு. பெ. வெங்கடாசலம்.
153. திரு. கி. வேணு.
154. திரு. மீ. அ. வைத்தியலிங்கம்.
155. திரு. ஏ. தங்கராஜ்.
156. திரு. ஆர். எஸ். ஸ்ரீதர்.
157. திரு. ஜி. கருப்பையா மூப்பனார்.
158. திரு. குமரி அனந்தன்.
159. திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்.
160. திரு. எஸ். டேனியல் ராஜ்.
161. திரு. எம். மோசஸ்.
162. திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு.
163. திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்.
164. திரு. எ. ஏகாம்பர செட்டி.
165. திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன்.
166. திரு. வெ. கோபாலகிருஷ்ணன்.
167. திரு. ஆர். சிங்காரம்.
168. திரு. ரா. சொக்கர்.
169. திரு. ஆர். நடேசன்.

எதிர்த்தோர்.

1. திரு. சோ. அழகர்சாமி.
2. திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து.
3. திரு. ந. நஞ்சப்பன்.
4. திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு.
5. திரு. பி. எச். பாண்டியன்.
6. திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்.
7. திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்.
8. திரு. கே. அர்ஜுனன்.
9. திரு. ஆர். அண்ணாநம்பி.
10. திருமதி பி. லட்சுமி.
11. திரு. வி. கே. சின்னசாமி.
12. திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்.
13. திரு. ஆ. அறிவழகன்.
14. திரு. வெ. இராசு.
15. திரு. சி. கிருஷ்ணன்.

[1989 பிப்ரவரி-20]

16. திரு. கே. சின்னசாமி.
17. திரு. வே. நா. சுப்பிரமணியன்.
18. திரு. எம். தங்கவேல்.
19. திரு. அ. பாப்பா சுந்தரம்.
20. திரு. கொ. மாதப்பன்.
21. திரு. பி. மாரப்பன்.
22. திரு. ஆர். மூக்கன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பாதிக்கு மேலும், இன்று அவையில் வாக்கெடுப்பின் போது வாக்களித்தவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பாகத்திற்கு மேலும் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களித்துள்ளபடியால், தனித்தீர்மானம் அவையால் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று அறிவிக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று; நாளை (21-2-1989) காலை 9.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.46 மணிக்குள் ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

எதுவுமில்லை.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS